سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 24 Mart 1978
Siyasî, edebî, tarihî, ilmî haftalık gazete ● 14 Rebiülâhir 139
Vilâyet Han Kat:2 Nu: 204 — 207 Cağaloğlu — İstanbu

SAYI: 117 / BEŞ LİRA / BİR DM.

ANARŞİ KATLİAMA DÖNÜŞTÜ!..

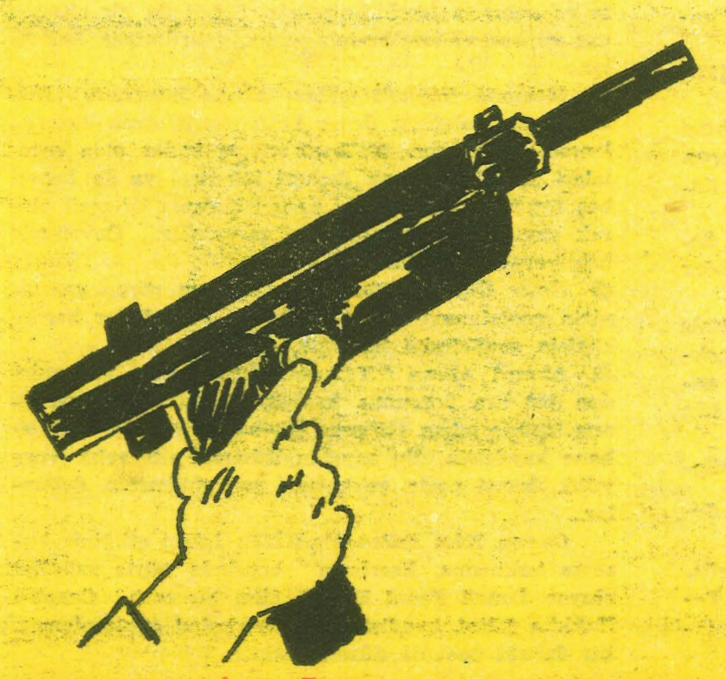

OKUYUCULARIMIZLA HASBİHAL

Günlük Gazete...

Okuyucularımızın öteden beri merak ettikleri ve en samimi teşviklerle bizi âdeta icbar eyledikleri bir mevzu vardır: Günlük Gazete çıkarmamız mes'elesi.

Sevgili okuyucularımız,

Neşriyat hayatına atılmış olanların nihaî hedefi hiç şüphesiz itibarlı bir günlük gazeteye sâhip olmaktır. Bu itibarla, bizim de, bunu daha işin başlangıcında düşünmüş olduğumuz muhakkaktır. Üstelik cephemizin, öteden beri, tesirli bir günlük gazeteye âid had safhadaki ihtiyacı da bizi bu istikamette zorlayıcı bir tesire icra etmektedir.

Bununla beraber, mes'eleyi mâcera mantığı ile ele almaya hiç niyetimiz yoktur. Bu bakımdan hesabımızı sağlam yapmaya ve bugüne kadar korumaya çalıştığımız prensiplerimize sadakatten ayrılmamaya kararlıyız. Bu da, evvelce birkaç kere ifade etmiş olduğumuz üzere, bu işi, sağa sola, rica minnet el açmadan, yardım veya borç kabul etmeden kendi imkânlarımızla yapmak hususundaki prensiptir. Sevgili okuyucularımızın kolayca hatırlayacağı üzere, bu iş için geçen yıl, onbin civarındaki abone miktarımızın, yüzde üçyüz arttırılması formulünü bulmuş ve okuyucularımızdan bu hususta himmetlerini talep etmiştik. Bugün Sebil'imizin abone miktarı yüzde elli bir artışla onbeş bine varmıştır. Bu, Türkiye'de, sahasında hiç şüphesiz bir rekordur. Böyle olmakla beraber, bizi bir günlük gazete çıkarmak için gerekli imkânla techiz eylemeğe kafi gelmediği meydandadır.

Buna rağmen biz, teşebbüsümüzden vazgeçmiş değiliz. İlân hakkını hâiz bir günlük gazete satın almak için çalışmalar yapmaktayız. Fakat, mes'ele bir gazeteyi satın almakla bitmez. Gerekli kadro, arzu edilen fikrî güce sahip olarak teşkil edilmek lâzım gelir. Bu ise, paradan daha güç sağlanabilecek bir husustur. Zira, cephemizde vasıflı kalem sahibi kimse, son derecede azdır.

Önümüzdeki günlerde gazetemizin «Kılıçlaşan Kalemleri» nin deste başı, Selâhaddin Eş kardeşimiz de —bilütfihi teâla— hapisten çıkacaktır. O da, bu sahada gayret faaliyet gösterecektir.

Kısaca söylemek lâzım gelirse, gecekondu bir gazete çıkarmak istemiyoruz. Sadece mâlî mevzularda değil, sâir hususlarda da gerekli hazırlıklar için zamana ihtiyacımız vardır. Bu itibarla, okuyucularımızın istical ederek, hemen neticeye gitmemizi beklemeleri doğru değildir.

Gerçi, cephemizde böyle saman alevi gibi yanıp sönen teşebbüsler çok olmuştur. Fakt, mes'eleyi bu teşebbüslerin ölçü ittihazı suretiyle ele almak, doğru değildir. Biz, kendi ölçü ve prensiplerimize göre ağır ağır ilerlemekte ve şartları hergün biraz daha olgunlaştırmaya çalışmaktayız.

Sevgili okuyucularımızın bu mevzuda bize asgari altı aylık bir zaman tanımaları ve neticeye intizaren sabretmelerini rica ve istirham ediyoruz.

Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi ve âtıfeti hepinizin üzerinde dâim olsun, aziz okuyucularımız!..

Sebil

«SEBİL YAYINEVİ»nden

Bazı kitapçıların kitaplarımıza etiket yapıştırarak fâhiş fiatla piyasaya sürdüklerini haber almış bulunmaktayız. Biz, son kâğıt zammı dolayısiyle, elinde mevcud kitaplara etiket yapıştırarak fiat arttırımı yapmamış bulunan tek müesseseyiz. Sadece ciltli ve gömlekli çocuk kitapları serimizde aradan geçen uzun zamanın getirdiği âşikâr farklılık dolayısıyla zamdan çok evvel bir ayarlama yapılmıştı. Bunun dışındaki bütün kitaplarımız piyasada eski fiat üzere satılmaktadır. Bunlardan herhangi birine etiket yapışmış ve fâhiş fiatla satıldığını gören okuyucularımızın derhal bizi haberdar etmelerini hassaten rica ederiz.

SEBİL YAYINEVİ

OKUYUCU POSTASI

● **Kenan Deresoy/KONYA:** Abone müddetiniz 100'üncü sayımız itibariyle sona erecek. Selâmlar....

● **Erol Elbaran/BOR:** Gazeteniz adres kifâyetsizliği notu ile PTT tarafından iâde ediliyor. Buna rağmen iptâl edilmedi. (Tanıyanların da alâkadar olmasını hassaten ricâ ediyoruz) Selâmlar...

● **Hamza Özdemir/Yomra:** Abone müddetiniz 129'uncu sayımızda sona erecek. Selâmlar...

● **Yusuf Ziya/KASTAMONU:** Başyazarımız Kadir MISIROĞLU ve dergimiz hakkında izhar eylediğiniz samimi hissiyata teşekkür ederiz. Günlük gazete mevzuunda daha önce kafi derecede mâlumat vermişizdir. Bilvesile selâmlar sunarız.

● **Ahmed Baktır/Kayseri:** Abone müddetiniz kayıtlarımıza göre 104'üncü sayımızda sona ermiş bulunuyor. Selâmlar...

● **Mustafa Yılmaz/Parseller—İST:** Gazeteniz, «adresde sokak ismi bulunmadığı» notu ile PTT tarafından iade ediliyor. Buna rağmen iptal etmedik. (Tanıyanların da alâkadar olması ricâsiyle.) Selâmlar...

● **Rıfat Erdem/Malatya:** Abone müddetiniz 136'ncı sayımızda sona erecek. Selâmlar...

● **Mehmed Doğan/KASTAMONU:** Hakkımızda izhar ettiğiniz samimi hissiyata teşekkür ederiz. Selâmlar.

● **Nuri Sezginbaş/AYDIN:** Abone müddetiniz 117'nci sayımızda sona erecek. Selâmlar..

● **Ali Sarıyıldız/ANKARA:** Sebil'de didaktik (bilgi veren) fıkhî mevzulara maalesef yer veremiyoruz. Zira, bu hususta pek çeşitli neşriyat mevcuddur. Selâmlar.

● **Sadri Mete/İYİDERE:** Tarafınızdan yatırılan ücret ile abone müddetiniz 124'üncü sayımıza kadar uzatıldı. Selâmlar...

● **Nuri Mehmed Mingân/ERZURUM:** Bahsettiğiniz gazetelerin mahiyeti bütün müslümanlarca bilinmektedir. Bunları, ıslah etmekte elden gelmez Çâre, onların karşısına müspetini dikmektir. Cenabı Hak izin verirse bu da inşallah gecikmez. Selâmlar.

İsmailler Köyü/DURSUNBEY: Köyünüz kütüphânesi ücretsiz olarak Sebil'e abone yapılmıştır. Selâmlar.

● **Saban Gülgün / Kayseri:** SEBİL'imiz için gösterdiğiniz gayrete teşekkür ederiz. Gönderdiğiniz listeyi alır almaz kardeşlerimizin gazetelerini postaladık. Selâmlar...

● **Remzi Yazıcı / Artvin:** Gönderdiğiniz 200 lira zamanında elimize geçti. Ümid ederiz gazetelerinizi muntazaman alıyorsunuz. Selâmlar..

Abdi Keskinsoy/ARAKLI: Gazetemiz için izhar eylediğiniz samimi hissiyata teşekkürler eder, alâkalarının devamını dileriz. Bahsettiğiniz yazarları okumakta fayda vardır, ancak, onların da herkes gibi birçok eksiklikleri mevcuddur. Eskilerin tâbiri ile «Huzmâ safâ, dâmâ keder» yani, yarıyanı al, yaramayanı bırak. Selâmlar.

● **Mehmed Özkan / Manavgat:** SEBİL'imiz için gösterdiğiniz alâka ve tevecclihe hassaten teşekkür ederiz. Gönderdiğiniz listedeki kardeşlerimizin gazeteleri muntazaman postalanmaktadır. Selâmlar...

● **Ahmed Avlanmaz / Nevşehir:** Abone müddetiniz kayıtlarımıza göre 94'üncü sayımızda sona ermiştir. Selâmlar..

Hüseyin Ataman/ÇAYKARA: Kardeşimizin İslâmî tahsil için resmî yollardan Arap ülkelerine gitmesi imkânsızdır. Onlar, lise mezunlarını alıyorlar. Selâmlar.

● **Kadir Uçar / Samsun:** Gayretleriniz için teşekkür ederiz. Mektubunuzda bahsettiğiniz hususları yerine getirdik ve yeni aboneleri kaydettik. Selâmlar...

Hasan Güveli/Kendirli Köyü—RİZE: Maltepe sigarası üzerindeki çizgileri kesip birleştirerek bundan—gamalı haç meydana getirenler ve üzerindeki 83 rakamından da Milli Hareketçilerin 1983'de iktidara geleceklerini ifade etmek istedikleri mânasını çıkaranlar mevcuddur. Fakat, bizce bu, sırf bir yakıştırmadan ibarettir. Selâmlar.

● **Rahmi Gülmez / Balıkesir:** Beslediğiniz iyi niyete ve anlayışa teşekkür ederiz. Şimdi de bir aksama var mı acâba? İsteklerinz yerine getirilmiştir. Selâmlar...

● **Mehmed Yayla/Beyşehir:** Abone hususunu hallettik. Gazeteleriniz devre başından itibaren postalanmış bulunuyor. 104'üncü sayıya kadar olan gazeteleri ya ciddi olarak (beheri 150 lira) ya da beheri beş liradan alabilirsiniz. Arzu ederseniz ödemeli olarak yayınevimiz tarafından postalanır. Cevabınızı bekliyoruz. Selâmlar...

● **Ömer Ürgün / Van:** Kayıtlarımıza göre gazetenizin postalanmasında bir aksama yok. Diğer kardeşimizin mes'elesini hallettik. Selâmlar...

● **Ahmed Abcan / Tavşanlı:** İptal edilen abonenizden 100 lira borcumuz kalmış. Mektubunuzu aldığımız tarihte çıkan 110'uncu sayımızda yeniden sizi abone kaydettik. Bu sayıdan itibaren altı aylık veya yıllık ücreti posta çekimize yatırabilirsiniz. Selâmlar...

Osman Nuri Tufancğlu/RİZE: İşâret ettiğiniz hususta haklısınız. Eserlerin hepsinde böyle zuhuller oluyor. İsmail Fenni Efendi, âlim bir zattı. Cenab-ı Hakk'ın fiilini, kendisi için cebri kabul etmiş olamaz. Bir dahaki baskıda düzeltilecektir. Selâmlar.

ALPTEKİN
KONFEKSİYON
ELBİSE
PARDESÜ
İMAL ve TOPTAN
OSMAN
ALPTEKİN
Çakmakçılar Yokusu
Tarakçılar Cad. No.25
Telefon: 27 53 52 İST.

başyazı

Anarşinin şumûlü ve nihâî hedefi

Kadir Mısıroğlu

Cumhuriyet Türkiyesi'nin ilk yarım yüzyılının en fârik vasfı, —hiç şüphesiz— «*anarşiye müstağrak oluş*»tur. Müstakbel tarihçinin, bu devri böyle yâd edeceğinden şüphe edilemez. Aslı frenkçe olan «*anarşi*» kelimesinin mânasını, sırf son on—onbeş yıldan beri görülen ve şahsî olmayan sebeblere dayanan «*silâhlı, kanunsuz fiiller*»e münhasır sananlar, bu hükmümüzde bir mübalâğa payı bulunduğu vehmine kapılabilirler. Fakat, itaat, inzibat ve kanun hâkimiyetine râzı oluş gibi topyekûn «*niz mîlik*»in zıddı olan anarşi, bütün hayatî faaliyet sahalarında bulunabilir. Ve işte, Cumhuriyet Türkiyesi, kuruluşundan bu yana, böylesine şumûllü bir anarşinin zebunudur.

Gerçekten, bu devrin varlık sebebini teşkil eden hâdiselere «*Anadolu İhtilâli*» diyen, âmil ve müdâfileridir. Hatta, bu tavsifle, harekâtın siyasî vechesini askerî vechesine fâik telâkki eylediklerini ifade etmiş oluyorlar. Esasen, bütün inkılâp kalemşörleri eserlerinde, Şeriat, Hilâfet, Saltanat, İslâm harfleri ilh... gibi tarihî ve islâmî esas ve müesseselerden kurtuluşu (!) —Sakarya'ya kadar gelmiş olan— Yunan'dan kurtuluştan daha değerli ve ehemmiyetli bulduklarını defaat ve sarâhetle ifade edegelmişlerdir.

İşte bu anlayış sebebiyledir ki; millet hayatında «*tarihî devamlılık şuuru*»nun kıymeti anlaşılamamış, ve en küçük cüz-i tam olan âileden devlete kadar bütün içtimaî faaliyet sahaları, anarşiye sahne kılınmıştır. Arada bir «*İstiklâl Mahkemeleri*» ve «*Jandarma dipçiği*» ile sağlanan nisbî sükûnet ve itaat, zahirî ve aldatıcı kalmış, yapılanların doğruluğuna inandırılamayan kitlelerin yüreklerinde düğümlenip kalan muhâlefet, zamanla nefrete inkılâb etmiştir. Demokrasi adına iftihar edegeldiğimiz 1950 seçimleri, işte bendini yıkan bir barajın azgın suları gibi tuğyan haline gelen bu nefretin eseri olmuştur.

Ne yazık ki, bu millî hamlenin iktidar yaptığı yeni kadro, işe. «Devr-i sâbık yaratmıyacağız!» terânesiyle başlıyarak «*Şeflik Devri*»nin defterini dürmek yerine, ufûnetlerin üzerini bantlayıp kapamak yolunu tutmuştur. Bunun neticesi ise, devraldığı menfilikleri daha da arttırarak anarşinin «*27 Mayıs Hükûmet Darbesi*» sûretinde zirveleşmesi olmuştur.

Böylece idârî ve ictimâî hayatın askerî inzibat ve insicamı da berheva edilerek anarşinin kemmiyet ve keyfiyet itibâriyle dehşet saçıcı bir seviyeye ulaştığı görülmüştür. O derecede ki, kanun ve nizamların en korkunç ihlâlleri bile zamanla «*ef'al-i âdiye*» den sayılır olmuştur. Anarşinin bu azgınlığa ulaşmasında tabiatıyla «*27 Mayıs şakşakçıları*»ndan dış ve kadîm düşmanlarımızın tahriklerine kadar pek çok müessirin hissesi mevcuddur. Kolayca hatırlanacağı üzere bu hareketlerin adı vaktiyle «*masum talebe nümâyişleri*» idi. O zamanlar ünlü bir siyâsinin tâbiriyle «işgâl de birdir boykot da...»

İktisad ilminin öğrettiği temel gerçeklerden biri de «*sermâyenin ürkek olduğu*» hususudur. Bu yüzdendir ki, zâhirde sırf sermâyeyi husûmetine hedef ittihaz etmiş gözüken komünizm, siyonizmin bir tehdid ve te'dip kırbacı gibi kullanılmaktadır. Yahudiler, hangi memleketi iktisâden dize getirmek istiyorlarsa, orada anarşist ve komünizan hareketlere ön verirler. Bütün dünya'da komünist kuklaların ipleri onların elindedir. Bunları diledikleri şekilde kullanır ve çıkardıkları ictimâî çatışmaların sonunda parsayı bizzat toplarlar.

Yahudilerin dünya siyâsî ve iktisadî mahfillerine çoktan hâkim olmuş bulunmalarından doğan bir imkan ile, milletleri bu sûretle dize getirmek gayretlerinin baş hedeflerinden biri de Türkiye'dir. Zira, İslâm'ı bin yıl tatbik ve müdâfaa etmiş olan bu milletle çok eski bir hesapları vardır. Üstelik son yıllarda sanâyi hareketlerini hızlandıran bu memleket, yakın bir gelecekte İsrail'in menfaatleriyle çatışır bir duruma girecektir.

Şu küçücük İsrail'in Türkiye ile rekabet edecek ne hâli var ki, denilemez, Yahudi, uzun vâdeli plân yapar. İsrail Ortadoğu'da otuz sene sonra bu bölgenin bir nevi Amerikası olacaktır. Beynelmilel siyonizm hesabını buna göre yapmıştır. Böylece bir İsrail'in Türkiye ile her hususta karşı karşıya geleceği muhakkaktır. Bir kere Yahudi'nin fanatik bir sûrette benimsediği «*arz-ı mev'ud*» yani kendilerine vaad edilmiş bulunan vatan, Nil'den Fırat'a kadardır. Buna göre onlar bizim Kayseri vilâyetimize kadar uzanmayı düşünüyorlar demektir. Sonra sanâyi kurmuş bir Türkiye, İsrail için civar ülkeler itibariyle bir «*hammadde*» ve «*pazar*» çatışmasına sebep olacaktır.

İsrail'in Türkiye'deki gelişmelerden doğan bu müstakbel tehlikeleri bertaraf için başvurduğu iki çâre vardır: Amerika ve Avrupa devletleri üzerindeki hâkimiyeti bilinen Siyonizm vasıtasıyla, Türkiye'de bir «*doğum kontrolü*» yaptırtmak ve bu sûretle nüfus artışını önlemek. Diğeri de yine aynı güçler mârifetiyle gelişmekte olan sınâî teşebbüslerin hız ve gücünü zaafa uğratmak. Bunun da birkaç yolu vardır. Dış yardımları kestirmek, bir takım haricî tehlikeler ihdas ederek malî imkânları askerî sahalara kaydırtmak ve hatta gerekirse bir silâhlı çatışma ihdas ederek Türkiye'yi iktisaden çökertmek... Ancak iktisâdî hayata vurulacak en müessir darbe, böyle ânî sadmelerden ziyâde onu devamlı bir huzursuzluğa mahkûm etmektir. Bu da bugün Türkiye'de tezgâhlandığı gibi grevler, ve silâhlı çatışmalarla tabiatı ürkek olan sermayeyi kabuğuna çekilmeye zorlamaktır

Şu hâle nazaran, anarşik hâdiselerin bâtınî veçhesi herşeyden evvel İsrail'in hâl ve istikbâline müteallik hesaplarla yakınen alâkadardır. Türkiye'nin sınâî teşebbüslerden vazgeçmesine imkân olmadığına göre, bu teşebbüslerin İsrail için arzettiği müstakbel tehlikeler, anarşinin dâimâ destekçi bulmasını sağlıyacaktır. Bu destekçiler, matbuattan, partilerden ve hatta büyük sermâye çevrelerinden dahî çıkabilir. 12 Mart sonrası oparasyonlarında Dev—Genç şûbelerinde büyük fabrikatörlere âid teberrû makbuzlarının ele geçmiş olması bu hükmümüzü te'yid ve ispat eder.

Cumhuriyein bidayetinden beri, İctimâî faaliyet sahalarının hepsine şâmil bir sûrette tamâmen içinde bulunduğumuz anarşinin zâhir plânda arzettiği taşkınlık, herkesi tedirgin etmekte ve bu gidişin sonunun ne olacağı suâlini sordurmaktadır. Bu hareketlerin bir komünist ihtilâline müncer olmasından korkmayanımız yok gibidir. Halbuki bu görüş yanlıştır. Maksad komünist ihtilâline zemin hazırlamak olsa idi, şimdiye kadar gerçekleştirilen anarşik hareketler, buna çoktan kâfi gelmişti.

Hakikaten komünizmin zebûnu olmuş memleketlerin hiç birinde, bugünkü Türkiye'deki kadar mümârese icra edilmemiştir. Şu halde kuklalar, netice-i talep olarak Lenin veya Mao'nun resmi altında hora tepmeyi emel edinmiş olabilirler. Fakat ipleri ellerinde tutanlar, Türkiye'yi demirperde gerisine itmek değil, demokrasi cephesinde ve fakat zayıf ve âciz tutmak istiyorlar. Bunun da çâresi, devamlı huzursuzluk çıkarmaktır. Zira, İsrail'in menfaati, «*demirperde*»'nin Akdeniz'e kadar uzamasında değil, Türkiye'nin kendisine sınâî ve iktisâdi sahada rakip olamıyacak bir durumda tutulmasındadır.

Milletleri, kendi gizli hesapları istikametinde kullanmanın en kâmil devrini yaşıyan siyonizmin hesapları bilinmedikçe içinde yaşadığımız hâdiselerin lâyıkıyle anlaşılmasına imkân yoktur. Meğer, Yahudi'yi anlamak, ne çok şeyi birden anlamak demekmiş, evet ama, hakkıyle anlamak şartıyla!...

Yakın tarihimizde

Meçhûl kahramanlar

Cumhuriyet Devrinde Bir "MEŞRÛTİYET„ ve "HILÂFET„ Müdâfii

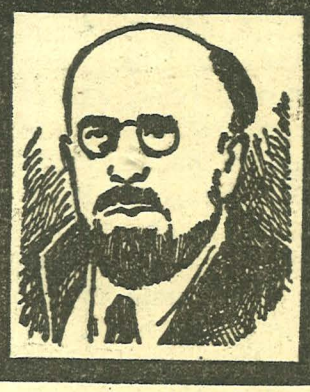

LÛTFİ FİKRİ BEY

«MECLİS-İ MEB'USAN MÜZÂKERELERİ BAZI BÜYÜK SAHNELERİNİ ONA BORÇLUDUR. DİVANI HARPLERİN ZULÜMLERİNDEN BAHSEDEREK SÖKÜLEN TIRNAKLARDAN MECLİS'E BAZI ŞEYLER GÖSTERDİĞİ ZAMAN, GERÇEKTEN DERİN BİR TEESSÜR HUSÛLE GETİRMİŞTİ. SÖKÜLEN TIRNAK PARÇALARI DİYE KÂĞIT İÇİNDE MECLİS'E BONBON BİLE UZATMIŞ OLSAYDI KİMSE ELİNİ UZATIP BAKMIYACAKTI VE HATİP AYNİ TESİRİ ELDE EDECEKTİ.» H. Cahid Yalçın

Kadir Miseroğlu

2

Lütfi Fikri Bey, şöhret ve şahsiyyetini İkinci Meşrûtiyeti müteâkiben teşekkül eden ilk Meclis-i Mebusan'daki siyâsî mücâdeleleriyle yapmıştır. Fakat, biz; O'nun hayatının bu devresi üzerinde fazla durmayarak daha ziyade, Cumhuriyetin ilânından sonraki mücâdelelerini aksettirmeye çalışacak ve Hilâfet'in ilgasına tekaddüm eden günlerdeki faaliyetleri üzerinde duracağız.

Bununla beraber, O'nun sırf şahsiyyet ve fikirlerini belirtmek maksadıyla kendisini yakinen tanıyanlardan yapacağımız iktibaslar içinde, hayatının, bu, şöhrete doğru tırmandığı ilk devresi de kâfi derecede aydınlanmış olacaktır.

Lütfi Fikri Bey, Türk siyasi tarihine, «**Hilâfet ve Meşrûtiyet taraftarlığı**» kadar, «**İttihat ve Terakki'nin amansız bir muhâlifi**» olarak da geçmiştir. Böyle olduğu halde, İttihat ve Terakki Partisinin en gözde kalemşörlerinden biri olan *Hüseyin Cahid Yalçın* Lütfi Fikri Bey'i anlatan bir yazısını «Lütfi Fikri Bey'den bahsederken kendisiyle matbuat sahasında ve meclisde çok çarpışmış eski bir muârız sıfatıyla meziyetlerini ve bilhassa hüsnüniyetini ve vatana bağlılığını tebârüz ettirmekte büyük bir vicdan hazzı duyuyorum.» (1) sözleriyle nihâyetlendirmeye kendisini mecbur hissetmiştir.

Denilebilir ki, *Hüseyin Cahid Bey*'in bu yazısı «*Lütfi Fikri Bey*'i en güzel ve gerçekçi bir sûrette anlatan yazılardan biridir. Bu eski ve amansız muârız, —aralarındaki çarpışmalardan yıllarca sonra— O'nu oldukça insaflı bir sûrette tasvir eylemiştir. Sadece, kendisini «**hırsıcah**» yani, makam hırsı ile malûl olmakla itham eden Hüseyin Cahid Bey, Lütfi Fikri Bey'de bulduğu bu yegâne kusurun da, «**sevimli ve samimi**» olduğunu kaydetmekten kendisini alamamıştır:

«Lütfi Fikri Bey, yaşlandı, pişti, durmadı, okudu, çalıştı. Fakat O'ndaki o çocuk saffeti, o nefse pâyânsız itimad hiç azalmadı. Bu memlekette siyâsî, yüksek bir rol oynıyacağına emin idi. Bunu halkın sinesinden, kendi kendiliğinden kopacak bir muhabbet ve itimad tufanının yapacağına, dar zamanda kendisine başvuracağına sarsılmaz bir itikadı vardı. Bazı adamları yiyip kemiren hırsıcah bize çok iğrenç ve gülünç bir simâ altında görünür. Lüttfi Fikri Bey bu ihtirasa bile sevimli bir çehre vermiye muvaffak olacak kadar samimî ve temiz olmanın yolunu bulmuştu.» (2)

Hüseyin Cahid Bey'in bu yazısının, merhum *Lütfi Fikri Bey*'in «**mevki ve makam hırslısı**» göstermekten ibâret olan tek kusuru bir yana bırakılırsa, O'nu en iyi ifade eden yazılardan biri olduğunu söylemiştik. İşte, Hüseyin Cahid Yalçın gibi bir insanın kaleminden —her nasılsa— çıkmış bulunan şu satırları, Lütfi Fikri Bey'in o nev-i şahsına münhasır (orijinal) şahsiyyetini lâyık-ı vechile anlattığını göstermek üzere dikkatlerinize arz ediyoruz:

Muhalefetin en gösterişli, en şirin, en sempatik bir siması... Kısa ve sivri sakalı genç çehresine biraz zoraki bir ciddiyet getiriyor, fakat gözlükler altında parlıyan gözlerin çocuk saffeti bu ifadeyi tadide muvaffak oluyordu.

İlk Meclisi Meb'usan açıldığı zaman, Lütfi Fikri Bey Meclis'in mâlikiyetile iftihar ettiği genç ve münevver mebuslardandı. Çünkü asıl hizmet, böyle tahsil görmüş, Avrupa'da okumuş, münevver ve vatanperver gençlerden bekleniyordu.

Galiba o gençler de bunu daha büyük bir tehâlükle bekliyorlardı ki, kendilerini göstermek ve bir mevkie geçmek hususunda pek isticâle kapılıyorlardı.

Yeni açılan siyâset ufku büyük ihtimallerle dolu idi. Hâris-i cah (mevki hırslısı) ruhlar için bir kere Meclis-i Mebusana girdikten sonra, ikbal mevkii ile kendi aralarında ncak kıl kadar bir mesâfe kalıyordu. Çünkü Meşrûtiyet rejimi nezâret (bakanlık) sandalyelerine yaslanmak için yaş, rütbe, nişan mülâhazalarını bir tarafa atmıştı. Şimdi gözle görünmez, elle tutulmaz, gizli bir kudretin bir püf demesi insanı Meclis-i Mebusan'ın kuru sıraları üzerinden Babıâlinin rahat koltuklarına uçurmıya kâfi idi. Hele gözönünde yoktan var olan bir iki genç nâzırın mevcûdiyeti iştihayı bütün bütün çoğaltıyor, hırsları bütün bütün körüklüyor, fakat diğer taraftan, hayal sukutlarının acısını da daha çok hissedilecek bir dereceye çıkarıyordu.

Lütfi Fikri Bey herhangi bir nezâret sandalyesine yükselmek hususunda başkaları ile kendi arasında kendi aleyhinde çıkabilecek bir fark görmemekte haklı sayılabilirdi. Fakt siyâset âlemine girmiyen şeylerden biri de riyazî mantıktır, haktır. Burada haktan, mantıktan ziyâde havada uçuşan tozlar, parlayıp sönen ince farklar, izah edilemiyen hattâ anlaşılamıyan mânevî âmiller hüküm sürer. Biri diğerine tercih edilir. Çünkü... Çünkü bu böyle olmuştur işte!...

Lûtfi Fikri Bey'de güzel söz söylemek kabiliyeti vardı. Sokak ve kongre hatibi sayılamazdı. Fakat Osmanlı Meclis-i Meb'usanında en iyi söz söyliyen âzalardandı. O, kendisindeki bu istidadı uzun bir çalışma ile inkişaf ettirmiye muvaffak olmuştu. Meclis-i Mebusan'da ilk hitâbet cidâline linç meselesi münâsebetile atılmıştır. Bunun için onun bir hazırlık geçirdiği, provalar yaptığı söyleniyordu. Evde, ayna karşısına geçiyor, nutkunu söylüyor, jestlerini tetkik ediyor, nerede kollar havaya kalkacak, nerede kollar arkaya bağlanarak uzunca bir sükût içinde meclise göz dikilecek; nerede hafif tebessüm edilecek ve nerede birdenbire coşulacak... O, nutkunu işte bu kadar itina ile hazırlamıştı.

İşin en tuhaf tarafı bunları itiraf edecek kadar saffet sahibi olması idi. O gösterişli, vekarlı, ciddî ve biraz da müteazzım kalıp arkasında bir çocuk yumuşaklığı ve saflığı yaşıyordu. Aynı zamanda, ilk günlerde, biraz ürkek ve çekingen görünüyordu. Fakat hafiften başladığı muhalefette devam ettikçe «ye»

dikçe gelen iştiha» gibi o da kendi kudsî vazifesine iman getirdi, cesur ve mütearrız oldu. Meclis'te muhâlefetin en çekinilecek bir âzası haline geçti.

Meclis-i Meb'usan müzâkereleri bazı büyük sahnelerini ona borçludur. Divanı harplerin zulümlerinden bahsederek sökülen tırnaklardan Meclis'e bazı şeyler gösterdiği zaman gerçekten derin bir teessür husûle getirmişti. Sökülen tırnak parçaları diye kâğıt içinde Meclis'e bonbon bile uzatmış olsaydı kimse elini uzatıp bakmıyacaktı ve hatip ayni tesiri elde edecekti.

Lütfi Fikri Bey neye muhalifti? O, ilk Mecliste tebârüz eden belli başlı siyâset akıntılarının hiç birine hamlacı yazılmadı. O yalnız başına cidal ediyordu. Bir aralık emellerinin temizliğinden, hüsnü niyetinden şüphe edilmiye başlanmıştı. Fakat zaman Lûtfi Fikri Bey üzerindeki bu şüphe tozlarını sildi süpürdü. İşte o vakit, Lûtfi Fikri Bey o kadar aleyhinde bulunduğu İttihad ve Terakkinin bile sempatisini kazandı. Garazkâr ve vatan hâini muhalifler karşısında derin bir nefret ve isyan dalgası ile kabaran İttihat ve Terakki, karşısında samimi bir muhalif görmekle âdeta bahtiyar oluyordu ve o muhalife hürmet göstermekle kendi rüştünü isbat ediyordu.» (3)

1 — Hüseyin Câhid Yalçın — Lütfi Fikri — Yedigün Mecmuası sayı 175 (15 Temmuz 1936)
2 — a.y.
3 — a.y.

İki Yeni Kitap daha!.

SELÂHADDİN EŞ

'Müslüman Türkiye, Mücâdelemiz

50 Lira

SÂDIK ALBAYRAK

ŞERİATTEN LAİKLİĞE

40 Lira

Sebil Yayınevi

İSTEME ADRESİ :

1) SEBİL Yayınevi
2) Deryâ Dağıtım
P.K. : 808 Sirkeci - İST.
Bâbıâli Caddesi Nu: 52/1
Cağaloğlu - İST.

TUĞLU

BATTANİYELERİ

Büyük Yeni Han zemin
Çakmakçılar Yokuşu
kat nu: 3 Tel: 22 42 61

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Türkiye'yi ilhâd (ateizm) batırmışdır

İçimizdeki ve dışımızdaki İslâmiyet (şerîat) düşmanlarının, ittihadçılar ve bunların devâmı olanların içinde nasıl çöreklenip çalışdıkları cümlenin ma'lûmudur. Bu çalışmalar sonunda ise milletimiz içinde nasıl ikilik çıkarıp Anadolu insanını ikiye böldükleri; ve bunun neticesinde de Anadolu'da İslâm milletiyle küfür milletine bağlı iki unsurun ortaya çıkdığı izâhdan vârestedir. Demek oluyor ki bugünün Anadolu insanı, biribirine ters işliyen iki çark hâline getirilmişdir. Bu bir vâkıa olarak aslâ inkâr edilemez; ve bu vâkıadan hareket etmedikce de Türkiye'nin mes'elelerine sıhhatli hâl tarzı getirmek hiç kimse için mümkün olamıyacakdır. Müesses «düzenin» paralı askerleri hangi köşebaşlarına yerleşmiş olurlarsa olsunlar, bütün propaganda ve bayram - seyran nutukları ne kadar göz boyamaya matuf bulunursa bulunsun, vâkıaların mütemâdiyen saklanıp küllenemiyeceği de bir diğer hakîkat kabûl edilmelidir.

Türkiye'deki materyalist ve ateist rejimin ele geçirip tehakküm etdiği ve kendi felsefesi istikâmetinde tahrîf ve tağyîre çalışdığı İslâmiyet (Şeriât), bugünki şartlar altında kaldığı müddetce de, Türkiye'de hiçbir müsbet netice alınamıyacağı mutlakdır. Çünki milletimizi asırlardır her cebhesiyle idâre edip, onun rûhî ve ahlâkî sâhalar da dâhil topyekûn beşerî münâsebetlerinin kaynağını, İslâmiyet (Şeriat) teşkîl etmişdir. Dünyânın hiçbir yerinde görülmedik derecede sürdürülen Türkiye'deki İslâm düşmanlığı veya dinsizlik (ateistlik) sonunda halk, beşerî münâsebetlerini bir kaynağa bağlı olarak ve hele hele İslâmiyet gibi son derece mükemmel ve mutlak adâlet nizâmına dayayarak tanzîm etmekden mahrûm bırakılmışlardır. Bunun sonunda ise, beşerî münâsebetlerini keyfe ve insiyaklara göre yürüten; nizâm, intizâm, nezâhet ve insanlık tanımayan, tamâmen sun'î ve yabânî bir nesil peydahlanmışdır. Bugünün anarşisi, nizamsızlığı, kabalığı, vahşîliği, bırsızlığı ve hayvanvârî yaşayışı, işte bu neslin tabiî bir hâli olarak böylece ortaya çıkmışdır.

● Beşerî münâsebetleri en mükemmel bir kaynağa değil, ve fakat Avrupâî en mülevves kânunların kuyruğu olmıya bağlıyanlar, bu kör gidişin netîcelerini artık bugün toplıyâbilmektedirler. Tek cümle ile şu netîceyi ortaya çıkarmak boynumuzun borcudur ki, Türkiye'de resmî idâre eliyle devam etdirilen, ve dünyânın hiçbir köşesinde görülmedik vahşet içinde uzun zamandan beri icrâ edilen İslâm (din) düşmanlığı, Türk kavmi için en büyük bir felâket olmuşdur. Ve bugünki her müesseseyi içine alıcı rezâletlerin, hiyânetlerin ve felâketlerin yarasını tedâvi, hiçbir hükûmetin, hiçbir adamın harcı olamıyacak ölçüde genişlemiş ve kökleşmiş görünüyor. Dinin (İslâmiyyet'in) beşer hâyâtındaki vazgeçilmezliği târîhen sâbit bir hakîkat olmasına rağmen, halkçıların son derece müstebitâne ve insan vicdânını kanatıcı metodlarla İslâmiyet'e revâ gördükleri fiil ve davranışlar, saymakla bitirilemez. Hatta iktidardan tard edileceklerini anladıkları 1946 intihâbı arafesinde bile, din ile (İslâmiyyet ile) uğraşmak, sanki vücud hikmetleri olarak devam etmişdir. Meselâ CHP Büyük Kurultayının 10. Mayıs 1946 Olağanüstü toplantısında sunulan «*CHP Müstakil Grubu raporu ve ekleri*» başlıklı vesikada şöyle denilmektedir:

«Sahîfe: 255 No: 33
CHP Müstakil Grubu Başkan Vekilliği'ne
Din İşleri Reisliği İşleri
17. IV. 1945

.....

2. Kur'an ve din teşkilâtının öz Türkçe olarak tanzim ve tertibi;

3. İbâdet yerleri Türk'ün geleneğine uygun bir tarzda konularak, halkevlerinin ibâdet yeri, ibâdet yerinin de halkevine benzer bir şekle ifrâğı;

4. Ruhbanlığın icâbâtı olan herşeyin silinmesi ve ezcümle sarık cübbe ve din tatbikâtında kullanılan her nevi kıyâfetin ilgâsı.

5. İbâdet usûl ve zamanlarının tanzimi.....»

Görüldüğü gibi yukarıya aldığımız satırlar, CHP'nin bu memleketde kurtarıcı olarak mı, yoksa esir edici olarak mı çalışıp çabа sarfetdiğini hemen göstermeye kâfi gelecekdir. Ateistler'in zayıfladıkları bir devrede bile, Kur'ânın tahrîfini, câmilerin toptan kapatılması ve halkevine ifrâğını, namaz, oruç ve hac gibi ibâdet zamanlarının bile keyfemâyeşâ tebdîlini plânlayabilecek kadar İslâmiyet'e yani Allah'ın nizâmına, dolayısıyla o nizamın sâhibi olan Allah'a düşmanlık, inkârcılık ve isyancılık içinde bulunabilmişlerdir... Aynı CHP, bugün medod değiştirip, doğrudan doğruya hareket etmek yerine dolaylı yollardan hareket etmeyi; ve meselâ, Dr. Lütfi Doğan gibi artist kadınların gözlerine hayranlık besteleri döktüren sâbık diyânet reisleri ile «din hizmetlerini anayasa çizgisinde yürütmeyi» tamîm eden bazı kimseleri kullanıp, mezhebsiz veya telfikçi bir takım megalomanyakları el altından besleyerek sinsi sinsi İslâmiyet'i tahkîkada da isbât edildiği gibi mücerred İslâmiyyeti (Şeriatı) ortadan kaldırmak olanlar, ve bu uğurda nice ocaklar söndürenler kimlerdir?...

Binâenaleyh şu yeni CHP hükûmetinin 3,5-4 aylık icraatı esnâsında, işe gene bazı resmî devâirdeki mescitleri kapatmakdan başlayışı da herhalde kuru bir tesâdüf olarak ele alınamaz. Takye ve tasbih ile uğraşıp yağmur duâsını bile yasak eden zevâtın en mühim vekâletlerin başlarına oturtuluşu da, belli bir niyetin tezahürü bilinmek lâzım gelir.

Ama şu kadarını da söylemek borcumuz vardır ki, CHP, o tam diktatör kafasıyla iş gördüğü ve asıp kestiği devreleriyle bile İslâmiyyet'i Türkiye'den atıp kovamamışdır. Şimden gerû ve bu günki acz heykeli tavrı ve hâli ile ne yaparsa yapsın, hiçbir netîce alamaz; sâdece inkâr keyfiyetini ortaya koymuş olur...

Şunu da bilmekte büyük fâide vardır ki, CHP eliyle yarım asırdır yürütülen resmî ateism ve materyalizm, Türkiyeyi, siyâsî, iktisâdî, ictimâî ve hukûkî her noktada felc etmişdir. Bugünki CHP iktidârı da, dünkilerin çocuk ve torunları olarak aynı ateistliğe (İslâm düşmanlığına) devam etdiği müddetçe, feci bir âkıbete dûçâr olmakdan aslâ kurtulamıyacakdır.

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selahaddin EŞ

163'ün pençesinde cezâevinde 39'uncu hafta

PAKİSTAN'DA OLUP BİTENLER...

Pakistan, Hind alt kıt'asında, «İkinci Bin Yılın Yenileyicisi» «Müceddid-i Elf-i sanî» İmam Rabbanî hazretlerinin terbiye halkasından geçmiş büyük müslümanların emaneti olan kıymet hükümleri etrafında birleşenlerin gayretleriyle yirminci asrın ilk yarısı sona ererken, sırf İslâmî esaslar üzerinde yaşamak azminde olarak doğmuş olan bir devlettir

1856'larda İngiliz müstemlekeciliğine karşı girişilen büyük isyandan 90 yıl sonra hindulara da sirâyet eden istiklâl ateşi, içten içten işlemiş ve uzun mücadelelerden sonra hindûlar Mahatma Gandhi ve Jawaharlal Pandit Nehru gibi liderlerini bulup isyan ateşi etrafında toplandıkları gibi, müslümanlar da Mehmed Ali 'innah ve Lâhor'lu mütefekkir—şair Mehmet İkbâl gibi liderlerin öncülüğünde harekete geçmişlerdi. Sırf müslümanlardan teşekkül eden bir ahali ile kurulacak istikbâlin yeni devletinin adını İkbâl, «Pakistan» olarak koymuştu ama bu devlet henüz ortada yoktu. Ve, İkbâl «Yarab, bana bir minare gölgesinde mezar nasib eyle!.» duasıyla 1938 de hayalinin gerçekleştiğini dünya gözüyle göremeden dünyadan ayrıldıktan 9 yıl sonra Pakistan yep—yeni bir devlet olarak doğuyor ve İslâm âleminin büyük sevinçlere garkolmasına vesile oluyordu. (Ne kadar ibret vericidir ki, Türkiye'nin bu yüzyılın başında giriştiği İstiklâl mücadelesini canıyla—malıyla, duasıyla desteklemiş olan Hind müslümanlarının istiklâl mücadelesine; o yardımlardan faydalanarak bugün bile lâik rejimin pek çok temel müesseselerini ayakta tutan lâik Türkiye en küçük bir alâka göstermemiş, 1947'lerdeki körpecik Pakistan, Türkiye tarafından elinin kardeşce sıkılacağı günü nice zaman beklemiştir).

Ancak, Pakistan doğarken, daha başlangıçta bir doğum anormalliğiyle sakat bırakılmış, İngiliz siyasetine damgasını vurmuş asırlık hilekârlıkla, birbirinden ikibin kilometre uzaklıkta iki ayrı toprak parçası üzerinde bir tek devlet teşekkül ettirilmişti. Doğu'da Bengal körfezinde bir Doğu Pakistan, Batı'da Pencap vadisinde ise Batı Pakistan. Arada ise dünyanın en büyük nüfus kitlelerinden birine sahip olan hindû ülkesi Hindistan.

Ama bütün menfî şartlara rağmen sadece İslâmî birlik şûurundan kaynaklanan tahammül gücü yeni devleti otuz yıl kadar ayakta tutabildi ve fakat bir taraftan dışgüçler fiilen zaten ayrı olan bu iki toprak parçası üzerindeki devleti hukuken de ayırmak, ikiye bölmek için uğraşırken; İslâm—dışı kültürlerle beyinleri dış merkezlere bağlanmış olan içerdeki entellektüel kesimin ihanet ve entrikalarıyla bu genç müslüman ülkesi bir iç savaşın içine düşürülmüş, Doğu Pakistan ile Batı Pakistan arasında idarî salâhiyetlerin, millî hasılanın ve mükellefiyetlerin bölüşülmesinde adalet gözetilmediği için, bu yaralı durum, sonunda, Şeyh Mucib'in Doğu'da Hür Bengal (Bangladeş) diye bir ayrı devlet, kendisini de bu devletin ebedî şefi olarak Bangabandu (milletin babası) ilân etmesiyle noktalanırken Batı'da da Zülfikâr Ali Butto yıllardır liderlik mücadelesine atıldığı ve kendisini kabiliyetlerinden dolayı en yüksek mes'uliyet makamlarına getiren merhum Eyüp Han'ın karşısına demokrasinin hayat hakkı tanıdığı demagoji silâhıyla kitleleri [illegible] sürükleyerek, eski ve Pakistan'ın her iki parçasında da, bugün sınırlı imkânlarımızla aldığımız haberlerin ve ipuçlarının kıymetlendirmesinden vardığımız kanaate göre— rahatlıkla söyleyebiliriz ki, her iki General Ziya da müslüman kişilerdir, İslâmî bir Devlet idaresi modelini gerçekleştirmeyi esas almışlardır.

ve mukadder hukukî bölünmeyi kolaylaştırdı.

Ne var ki, çekilen bütün sancılara rağmen, her iki ülke de huzura yine kavuşamadı, iç karışıklıkların ardı arkası kesilmedi. Nihayet, Bangladeş'te geçen sene siyasî iktidar yeniden eldeğiştirdi, General Ziyaü-r Rahman devlet başkanlığına geldi. Bir kaç ay sonra da Pakistan'da bir başka Ziya, General Ziya-ül Hak Butto'yu devirerek iktidar mevkiine geldi. Şu anda eski

Bangladeş'te Ziya—ür Rahman'a karşı bir kaç ay önce bir darbe teşebbüsüne girişildiyse de akamete uğratıldı ve şimdilik Bangladeş sessiz... Batı'da ise, Pakistan hâlâ çalkalanıp durmada... General Ziya-ül Hak 5 Temmuz 1977 darbesinden bu yana yumuşak elli bir askerî idare kurup, Zülfikâr Ali'yi gayet medenî ölçüler içinde siyasetten men etmenin yollarını aradıkça, Butto ve taraftarları azgınlaştılar, kendilerine olan itimadları kabardı ve bir—kaç defa tevkif olunup bırakılan Butto en sonunda geçen hafta Lâhor'daki bir mahkeme tarafından dört arkadaşıyla birlikte ölüm cezasına çarptırıldı. Ölüm cezasının bugünlerde temyiz edilmesi beklenmektedir. Şimdi, verilen cezanın amme efkârında beklenenin çok ötesinde ve şiddetle olduğu rahatlıkla söylenebilir. Zira, Butto'ya isnad olunan suç, eski bir siyasî rakibinin öldürülmesi için plân yaptırması ve böylece bir cinayetin failleri arasında yer almasıdır. Bu iddianın doğruluğu mümkün ise de, bu zamana kadar bu kaatil zanlısı hakkında Ziya-ül Hak Hükûmetinin takib ettiği ve askerî müdahaleye tavrı değiştikçe hükûmetin de tavrının da değişmesi bu kararın siyasî mahiyette olduğunu düşündürmektedir.

Vakıa, İslâm hukukunda kısas vardır ve kısasta da hayatın sırrı gizlidir ama, bu kararın şer'î bir karar olduğu kolaylıkla iddia olunamaz.

Her ne kadar Pakistan'da bugün bazı sahalarda İslâm hukuku prensipleri carî ise de, İslâm bir bütüncü hayat nizamı olduğundan tecezzi (bölünme) kabul etmez; kısmen tatbiki ile ortaya çıkacak ve mukayeselerde insan mantığına ters gelecek bir takım zorlamalı hususların meydana gelmesine sebebiyet vermez. Ziya-ül Hakk'ın samimî ve fakat devlet idaresinde kifayetsiz bir müslüman olu[illegible] İslâm—dışı idare sistemlerine onu dahi bağlamışken, pek inandırıcı olmayan bir yoldan gidilerek Butto'nun hayatına son verilmeye kalkışılması bu ülkede sonu gelmez yeni felâketler ve iç sürtüşmeler meydana getirebilecektir. Üstelik Butto'nun Pakistan Halk Partisi Türkiye'deki adaşının laiklik çizgisini tatbik ettiği gibi, şirretlikte de ondan geri kalmadığını son yıllar ve aylar boyunca ispatlamış bulunmaktadır. Bu bakımdan, bu ölüm kararını temyiz tasdik etse dahi, Pakistan hükûmetinin bu kararı infazdan kaçınması maslahata daha muvafık olacaktır. Nitekim, 1965'de, kendisi reisicumhur olduğu halde, bir komünist ayaklanmasına bizzat iştirak ettiği için makamından uzaklaştırılan Ahmed Sukarno (Şükranî)'nun idamı için yüzbinlerden müteşekkil kalabalık kitleler nümayişler yaptığı halde, Endonezya'nın yeni lideri General Suharto bu istekleri göğüslemiş, çaresiz kaldığı zaman ise Sukarno'ya «akıl hastası» raporu verdirmiş ve, geniş kitleleri «bir akıl hastasını idam edersek, dünya karşısında nasıl bir duruma geliriz?» şeklinde mezaretlerle yatıştırmanın hünerli yolunu bulmuştur.

Şimdi Pakistan'da da aynı yol denenebilir ve denenmelidir de.. Aksi halde daha şimdiden siyasete atılan Butto'nun karısı ve kızı dahi Pakistanlı kardeşlerimizin başlarına birer sahte kahraman olarak belâ kesilmekte gecikmiyeceklerdir. Ziya-ül Hak Türkiye'deki Menderes örneğini asla unutmamalıdır. Düşünmelidir ki, Menderes'in idamında dahli olanlardan bir Ecevit bile bugün Butto'nun affı için kendisine mektup yazmakta, mesajlar göndermektedir. Halbuki, 27 Mayıs ihtilâlcileri, merhum Eyüp Han'ın Menderes'in hayatının bağışlanması için yazdığı mektuplara ve Pakistan'da devlet misafiri olarak onu ömrünün sonuna kadar himaye edebileceğini bildirdiği zaman şimdi Butto'yu kurtarma çırpınışında olanlar Türkiye'de seslerini çıkarmıyorlardı.

«Yirminci yüzyılda siyasi mahiyetteki suçlardan dolayı insanların idâm edilmeleri görülmüş şey değildir» gibi klişe ifadelerle meseleyi geçiştirmek durumuna düşmeden ifade edelim ki, Butto belki de İslâm hukukuna göre idâm olunmayı gerektirecek bir suç dahi işlemiştir ama, o husus dahi tam ve inandırıcı şekilde ortaya konulmalı ve İslâm bir hayat nizamı olarak devletin her saha ve safhasında idare sisteminde, ticaretinde, maarifinde, adliyesinde v.s. kesinlikle temel hayat kaidesi olarak alınmalıdır ki, ceza mekanizması da bu bütün içinde, sonra düşünülmelidir. Yoksa, İslâm hukukunun sadece ceza hukuku faslını tatbik etmek, onu bölünmeye uğratmak demektir ki böyle bir tatbikata girişmenin mes'uliyetini İslâm hukukundan doğan salâhiyet ve mükellefiyetler teselsülü içinde iktidar mevkiine gelmiyenler nasıl omuzlayabilirler?

Pek çok noktada Türkiye'yi taklid etmekten medet uman Pakistan'lı idarecilerin sadece laiklik mevzuunda bir ihtirazî kayıt taşıdıklarını General Ziya'nın Türkiye'ye yaptığı ziyaret sırasındaki suskunluğunda da görmüştük. İslâmî mevzularda bu kadar hassasiyet sahibi olan bir kimsenin şer'î mânada kazaî istiklâli olmayan bir mahkemede verilen hükmü İslâmî bir hüküm olarak takdim ve infaz ettirememesi gerekir.

Biz Zülfikar Ali Butto'nun Pakistan İslâm Cumhuriyetine kasd ve kendini halkına bir nimet olarak takdim eden davranışlarını öteden beri takib ettiğimiz için Butto'ya karşı bir nefret hissi taşıdığımızı yazdıklarımızla da hissettirmişizdir. Lâkin, bu nefret hissinden hareket ederek, Butto'nun lâyık olmadığı sun'î ve ucuz kahramanlık mertebelerine yükseltilmesine de gönlümüz razı olamaz ve General Ziya-ül Hak bu mevzu da kısmen değil tamamiyle İslâmî hükümleri devlet hayatına ana prensip olarak hâkim kılıp tatbik etmedikçe, Butto'ya verilen cezanın meşru'luğundan Pakistanlı kardeşlerimiz dahi şüpheye düşecek ve, ihtimaldir ki, Pakistan İslâm devletinin genç yaşta daha yeni ve daha acı bâdirelerle karşılaşması kaçınılmaz bir hal olarak karşımıza çıkacaktır

Yazımızı, «Hüdâ hâfız, ya Pakistan...» (Allah seni korusun, ey Pakistan) temennisiyle noktalayalım.

S. Muradbeyli

HAFTANIN İÇİNDEN

Kurtarılmış bölge(!)ler

Üniversitelerdeki anarşi korkunç bir siyasî kan dâvası haline dönüşüp, kitle halinde sert cinayetler işlenirken âmme efkârı her geçen gün daha bir huzursuzlaşmakta, istikbâle kararmış umutlarla bakanlar çoğalmaktadır. Tam da komünizmin fideliği olan bir vasatı..

Geçen hafta yedi kişinin ölümüyle neticelenen bombalı bir tecavüz hâdisesinden sonra, Hükûmet'in takındığı tavır dikkat çekici olmuştur. Çünkü, «Mao'cu ve moskofçu marksist fraksiyonlar» arasındaki liderlik mücadelesinden doğan bu çatışma, adetâ sola karşı olanlarca işlenmiş gibi gösterilerek, sola şirinlik muskası takılmak ve solun karşısında olanları canî olarak göstermek gayretleri devletin radyo—tv. undan sergilenmiş; sanki demokrasi düzeni içinde demokratik olmayan kuruluşlar da varmış gibi, marksist teşekkülleri «demokratik kuruluşlar» olarak takdim etmek hokkabazlığına tezgâhlanmış, kitleler sokaklarda yürümeye resmen teşvik edilmiştir. Ama, bunun yanında, Ümraniye'de marksistler tarafından «kurtarılmış bölge» olarak ilân edilen bir gangren lezyonunda komünist usûlü mahkemeler kurup cinayetler işlenmesine seyirci kalınmış, solcu olmadıkları anlaşılan beş işçinin tüyler ürperten ve tam da solcu uslûbuna yakışan bir canavarlıkla gözleri oyularak, uzuvları kesilerek katledilmeleri karşısında hükûmet, hadisenin adî bir zabıta vak'ası olduğunu iddiaya tevessül etmiş ve hadiseden 48 saat sonra bu «kurtarılmış bölge»ye yapılan haberli baskında evlerin boşaltılmış, erkeklerin kaçmış, kadınların ve çocukların sokakları doldurduğu gayet mâsum bir manzara ile karşılaşılmıştır.

Ne kadar acıdır ki, bir polis bu baskın anında 9 yaşında bir çocuğa «senin baban kim yavrum?» dediğinde «Mao» cevabını almıştır! İşte, anarşinin kaynağı, bu çocuğu bu şekilde yetiştiren laik maarif sistemi olarak karşımızdadır. Lâik maarif sisteminin tezgâhlarında dinsiz—imansız olarak yetiştirilen bir bebecik çocuğun kalbindeki inanç boşluğunu bu şekilde karşılamaya çalışanlara kızmaya hakkımız yok! Kızılacaksa, düşman olunacaksa 9 yaşındaki çocuğun kafa ve kalbine, keferelerin isimlerini bir sevgi hâlesi içinde yerleştiren babaları da yetiştiren düzendir ve bu bozuk, kanlı düzen, temiz müslümanların hellelerî kesilerek kurulmuştur!

Bu gangren mihrakını temizlemek için biricik panzehir vardır, o da milletin kalbindeki hayat nizamıdır, gerisi lâf ü güzâftır!

Valiliğin gönlü oldu, 48 saat sonra "1 Mayıs Mahallesi"nde arama - tarama yapıldı

Polis ve jandarmanın katıldığı adeta randevulu aramada evlerden çoğunun boşaltılmış olduğu görüldü. Ele geçen 80 kişi de polise "Siz gideceksiniz onlar gelecek. Biz konuşmayız" dedi. Bakan, olayın ideolojik görünüm verilmiş gecekondu kavgası olduğu görüşünde

TÜYLER ürperten bir şekilde işkence edildikten sonra tenasül uzuvları kesilerek kurşuna dizilen beş işçinin katillerini yakalamak için 48 saatlik bir gecikmeden sonra harekete geçen güvenlik kuvvetleri dün sabah Ümraniye'de "Kurtarılmış Böl-

kur'an'ın gölgesinde

SEYYİD KUTUB

BELÂ VE İMTİHAN

8

155—156— «And olsun ki, sizi biraz korku, açlık, canlardan, mallardan ve mahsullerden yana eksiltmeyle imtihan ederiz. Sabredenlere müjdele ki; onlar, bir musîbete dûçar olduklarında «Biz Allah içiniz ve yine O'na döneceğiz» derler.»

Ferdleri terbiye etmek için elbette belâ lâzımdır. Hak savaşında samimî olanlarla, olmayanları ayırdetmek için; korku, açlık gibi imtihanlar lüzumludur. Uğrunda eziyetlere katlanıldığı miktarda, gönüllere îman yerleşir. Zahmet çekilmeden, kolaylıklar içerisinde kabul edilen inançlar, ilk sadmede yok olur. Ne zaman îman uğrunda eziyetlere katlanır, ne zaman davâ uğrunda canlar verilirse îmanın gönüllere yerleştiği anlaşılır. Yeni mü'minler, bunların karşılaştığı gibi musîbetlere dûçar olup sabırla mukabele ettikden sonra, ancak seviyeye yükselebilirler.

Mü'minlerin îmanının kuvvetlenmesi için elbette belâ lâzımdır. Şiddetler; gizlenmiş kuvvetleri, saklı enerjileri meydana çıkarır. Mü'minin îmanı, şiddet darbeleri altında daha da kuvvetlenir. Gerçek ölçü ve değer, zorluklara karşı tahammüldür. Şiddette çekingenlik, hilekârlık kalmaz. Bütün bunlardan daha mühim olan taraf da ferdlerin şiddet esnasında yalnız Allah'a yönelip, gönlünü masivâdan temizliyerek, yalnız O'na bağlamasıdır. Şiddet esnasında bütün perdeler kalkar; basiret tecelli eder; göz, alabildiğine ufukları seyre dalar ve kâinatta mü'min, yalnız Allah'ı görür. Hiç bir şey yok; yalnız O var. Hiç bir güç yok; yalnız O'nun gücü var... Hiç bir irade yok; yalnız O'nun iradesi var.. Yegâne sığınak O... Kur'an bu mertebeyi ne güzel ifade ediyor: «Sabredenlere müjdele ki onlar, bir musîbete dûçar kaldıklarında «biz Allah içiniz ve yine O'na döneceğiz» derler.»

Biz yalnız Allah içiniz... Her şeyimiz, bütün varlığımız, bütün zatiyetimiz Allah için. Tekrar dönüş yine O'na.. Yalnız O'na teslim oluyoruz. Yalnız O'na teslim...

İşte sabredenler bunlardır. Kerem sahibi Raşûlullah'ın, tatlı nimetler müjdelediği kimseler onlardır. İşte celâl sahibi Allah'ın, gerçek sabır mükâfatı olarak müjdeler in'am ettiği kimseler — onlardır:

157—«İşte onlar için Rableri tarafından Mağfiret ve Rahmet vardır. Hidâyete erenler de onlardır.»

Rabları tarafından salâvat vardır onlara... Melekler de onlar için salâvat getirir. Hak Taâlâ, Nebiyy-i Zîşan'ın nasibine bu yüce şehidleri de ortak etmektedir... Ne yüce makamdır bu? Hem de Rahmet vardır ve Allah tarafından, onların hidâyete ermiş kimseler olduklarına şehâdet edilmektedir. Bütün bunlar dehşet ve azamet ifade eder...

Bundan sonra... İslâm saflarına tevdi edilen o ağır meşakkat ve bu tatlı âkıbet üzerinde biraz daha duralım. Açlık, korku, malların, nefislerin, meyvelerin azlığı... Şahadet ve ölüm... Meşakkat ve çırpınma... Nihayet yorgunluk... Ağır mükellefiyetlere haiz, uzun meşakkatleri havi bitmez tükenmez savaşın yorgunluğu..

Hak Taâlâ Hazretleri, bütün bunları terazinin bir kefesine koyuyor ve karşı göze de tek şey yerleştiriyor. «Rabları tarafından mağfiret ve rahmet...» Hak yolunda şehâdet, Allahü Taâlâ burada mü'minlere zafer va'd ediyor... Temkin edeceğini söylemiyor... Ganimet de söz vermiyor... Allah'ın Rahmeti, mağfireti ve şahâdetinden başka hiç bir şey va'd etmiyor... Bu va'di ile Hak Taâlâ, İslâm cemaatına, hayatlarında en büyük hadise olan bir şey va'd e iyordu. Bu kendi varlıklarında büyükdü... İşte bu yüzden bütün gayelerden, tüm hedeflerden, her türlü beşerî arzulardan hattâ akîdenin mutlak zafere ulaşmasını arzu etmekten bile tecrid ediyor. Evet mü'minleri, Hak Taâlâ'ya mutlak itaatı, boyun eğmeyi, feragâtı engelleyen şâibelerden temizleyip, arıtıyordu. Mü'min yolunda yürürken Allah'ın rızası, mağfireti, rahmeti ve şahâdet arzusundan başka hiç bir şeye sarılmaz, bağlanmaz...

İşte hedef... İşte gaye... Ve işte sadece mü'min gönüllere sunulan tatlı semere... Ama bundan sonra Allahü Taâlâ'nın vereceği zafer ve temkin hususunda, mü'minlerin üzerine düşen bir şey yoktur. Kazanılan zaferler, elde edilen ganimetler sırf Allah ve Allah dâvası içindir...

Hak Taâlâ'nın kendilerine ihsan etmiş olduğu rahmet, mağfiret ve şahadet, mükâfatların en büyüğüdür.. Mallar, nefisler ve meyvelerle fedakârlığın mükâfatı.. Ölümün ve şahadetin mükâfatı.. Korkunun, açlığın ve işddetin mükâfatı... Terâzinin bu gözü, verilen insanlarla daha da ağır basıyor; zira bu ihsanlar, bütün vergilerden çok ağırdır. Evet bu ihsan, zaferden, temkinden, göğüslerdeki kinleri temizlemekten daha ağırdır.

İşte Allahü Taâlâ'nın, müslümanları, o akıl almaz fedakârlıklara hazırlamak için tatbik ettiği terbiye metodu... Kendisini; Allah'a, Allah dâvâsına, Allah dînine adayanlara Hak Taâlâ'nın koyduğu terbiye metodu..

Devamı Var

Ak Yıldız MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Çakmakçılar, Tarakçılar Cad.
Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎ : 26 55 25

HİSAR mensucat
Döşemelik ve Perdelik kadife
sanayii ve ticareti a.ş.
Toptan perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 22 12 32

HAFTANIN İÇİNDEN

Evet, Çanakkale geçilmez, fakat...

Truva'nın atı içerde kaldı

«Bunlar son çırpınışlar» mı dersiniz?!...

Evet, dün kefere, Çanakkale'den geri döndürülmüştü Truva atı içerde kalmıştı ve mitolojideki Truva atının karnında gizlenenler yeni bir hayat düzen kurmak, Anadolu insanını yeni bir hayat tarzına itaat ettirmek için kan içicilerin alçak tertipleriyle müslüman milletimizin hayatına pusu kurmuşlardı.

Şimdi görüyoruz ki, ekilen tohumlar en acılı meyvelerini vermektedirler. Dinmek bilmeyen bir anarşi tufanı henüz kendilerine hayat'ın ve kendi varoluşlarının hakikati öğretilemeden, birbirini öldürüp durmakta olan yeni nesillerinin kan ve gözyaşlarıyla bir son hesaplaşmaya doğru giden korkunç boğuşmanın içinde çırpınıp durmaktadır. Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu duruma bakıp, ne falanca iktidara gelirse her şey düzelecekti; gördünüz mü, her şey eskisinden de beter!..» diyen ve bu korkunç boğuşmayı adetâ gizli bir sevinçle karşılayan basit politikacılara, ne de bu hâdiselere seyirci olarak bakanların başında bulunan yani başbakan olan Ecevit'in «bunlar son çırpınışlarıdır» şeklindeki sözlerinde bir haklılık görebiliriz. Üstelik, her iki iddia çeşidi de hiç bir meseleye çare getirmez, milleti birleştiremez, düşmanlıktan alakoyamaz.

Lâkin, bu arada hemen belirtmeliyiz ki, Çanakkale savaşlarının 63'üncü yıldönümü vesilesiyle gazete, radyo, tv. gibi neşir vasıtaları kanalıyla açıklanan hisler ve fikirler düşündürücüdür. Bünkü Türkiye güç bir anında, belk de son yıllar içinde ilk olarak taa Reisicumhura kadar uzanan bir resmî alâkayla Çanakkale'— zaferine yeniden aziz bir hatıra olarak sarıldı. Bu, aslında güzel bir gelişme.. Fakat, bu gelişmenin sâik nedir? Gerçekten de yüksek yerlerdeki idarecilerimiz Çanakkale muharebelerinde inançları uğrunda hayatlarını veren şehidlerin dâvalarına mı sahip çıkıyorlar; yoksa, milleti perçinlemekte kullanılan bu mânevî asli unsurun geçici bir payanda olarak mı kullanıp istismar etmek istiyorlar? Bunu kesinlikle anlamak, bilmek zorundayız. Çünkü, Çanakkale harblerinde veya İslâm toprağının başka köşelerinde can veren atalarımızın, uğrunda fedâ-yı can ve vakf-ı nefs ettikleri aziz dâva bugün Türkiye'de suç mudur, değil midir? Önce bu husus açıklığa kavuşturulmalıdır.

Veyahut da suali değişik şekilde soralım: Çanakkale'deki mehmedçiğe, ölümle burun buruna iken, varıp;

«— Arkadaş, ha gayret!. Aslan Mehmed'im, dayan!. Sen öl, bu topraklar kurtulsun ki, o zaman biz bu topraklarda kapitalist bir devrim yapıp, memleketi sınıflı bir cemiyet haline getirerek sınıf mücadelesine ve onun kaçınılmaz sonu olarak da komünizme götürmeye çalışacağız. Senin devletinin Kanun-u Esasi'sindeki temel kaideyi, devletin dininin İslâm olduğuna dair ana kaideyi kaldıracağız, ve Avrupadakileri aratan bir lâik düzen kuracağız, haydi aslanım, biraz daha ileri atıl!... denilseydi, acaba Çanakkale zaferi elde edilebilir miydi?

O halde bugün, reisicumhurundan nice üst makamlara varıncaya kadar rejimin bekçibaşılarının Çanakkale zaferlerini bizleri mesrûr eden bir alâkayla yâd etmelerinin altında yatan nedir? Çanakkale şehidlerinin ölümle-

(Devamı 14. Sayfada)

141, 142 ve 163'ün kalkması için 13 CHP'li öneri hazırladı

ANKARA, (Cumhuriyet Bürosu) — CHP Balıkesir milletvekili Sadullah Usumi ve 12 arkadaşı, Türk Ceza Yasasının 141, 142 ve 163. maddelerinin kaldırılması için yasa önerisi hazırlamışlardır. Usumi ve arkadaşlarının yasa önerisinde, söz konusu maddelerin, Ceza Hukukunun «kanunsuz suç ve ceza olmaz» ilkesine aykırı olduğu ve çoğulcu demokrasinin özgürlük anlayışına ters düştüğü ileri sürülmektedir. Usumi ve arkadaşlarınca CHP Grup Başkanlığına verilen öneri, CHP Genel Yönetim Kurulunca görüşüldükten sonra Millet Meclisinde işleme konulacaktır.

Ceza Yasasında sağ ve sol düşünce ve örgütlenme yasaklarıyla ilgili 141, 142 ve 163. maddelerin kaldırılması için yasa önerisi hazırlayan milletvekillerinin adları şöyledir:

Sadullah Usumi, Ertuğrul Günay, Orhon Coneri, Doğan Arasli, Halûk Karabüklü, Necati Cebe, Kaya Bengisu, Halûk Dilman, Orhon Yağcı, Kemal Anadol, Turgut Baztepe, İbrahim Akdoğan, Yılmaz Alparslan.

Kim devâ olacak?

Anarşi bütün hızıyla tırmanırken, komünistlerin şemsiyesi hâline gelen CHP'de bir başka hazırlık var.. İktidar partisi bir yandan **«anarşinin kökünü kazımak için her tedbiri aldığını»** iddia ederken bir yandan da anarşiye prim vermeye çalışıyor.

Sadullah Usumi ve 13 CHP'li arkadaşı 141 ve 142. maddelerin kaldırılması için kesif bir faaliyet içinde... Bu arada tekliflerine taraftar bulabilmek ümidiyle 163.üncü maddeyi de ihmal etmiyorlar. CHP'nin 50 yıllık dinmeyen kininin 163.üncü maddeye nasıl devâ olacağı, kaldırılması için ne kadar —veya nereye kadar— gayret sarfedeceği merak mevzuu hâlinde...

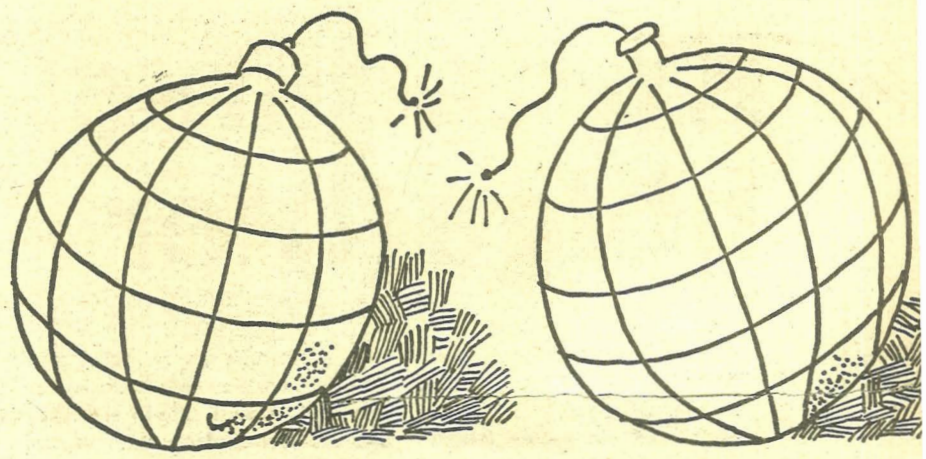

az öz

● MHP Umûmî Reis Vekili Sâdi muncuoğlu, Kırşehir Eğitim Ens sü'nde M. Kemâl Paşa'nın portre yırtılarak tuvalet çukuruna atıld öne sürmüş ve Eğitim Enstitüleri ki yeni tatbikattan şikâyet etti sonra:

«Bunların hepsinden daha ac vahim olan bir diğer hadise de şehir Eğitim Enstitüsü'nde CHE (mekteplere) sokmak için çırpı militanların Atatürk portresini y rak müdür katındaki tuvalet çuk na atmaları şeklinde olmuştur. Fâ ve bunlara göz yumanlar hakk M.E. Bakanlığı acaba ne düşünme dir? Biz ise Cumhuriyet savcıl göreve çağırıyoruz, olaya el koym rını bekliyoruz.» demiştir.

● Yunanistan'da kadınların gör olarak silâhlı kuvvetlerde vazife pabilmelerini ve savaş halinde as alınmalarını sağlayan bir kararn kabul edilmiştir. Bayram değil, se değilken bu da nereden icab etti ba?!..

● «Umudunu» CHP hükümetine layan tarım kesiminde çalışanlar yâd etmeye başladı. Her mevzûda lüye vaad vererek işe başlayanlar' ticinin gübre ihtiyacını karşılama bile âciz durumda. Bazı bölgel gübreleme mevsimi geçerken, 1 yon 700 bin ton gübre ihtiyacının lâ kapatılamadığı bildiriliyor. Eki gübre ihtiyâcının karşılanamaması yıl rekoltenin düşmesine yol açac

● Fransa seçimle inin ikinci tur Sol Birlik Partileri tam bir boz uğrarken Merkez Sağ Birliği ise kazandı. Mağlûbiyete uğrayan Fra Birleşik Sol liderleri birbirlerini ma başlarken Merkez Sağ Partile destekleyen Fransızlar Paris'te z lerini tesit ediyorlar.

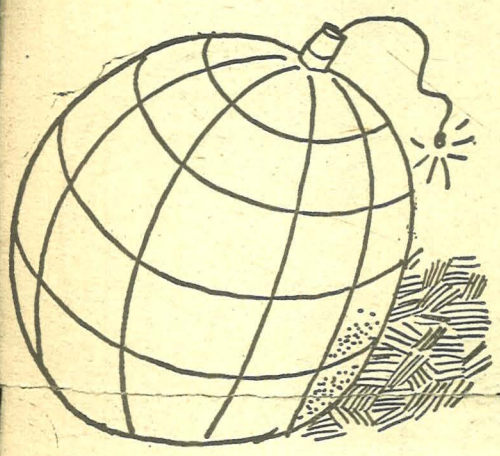

BU NE NEZAKET?

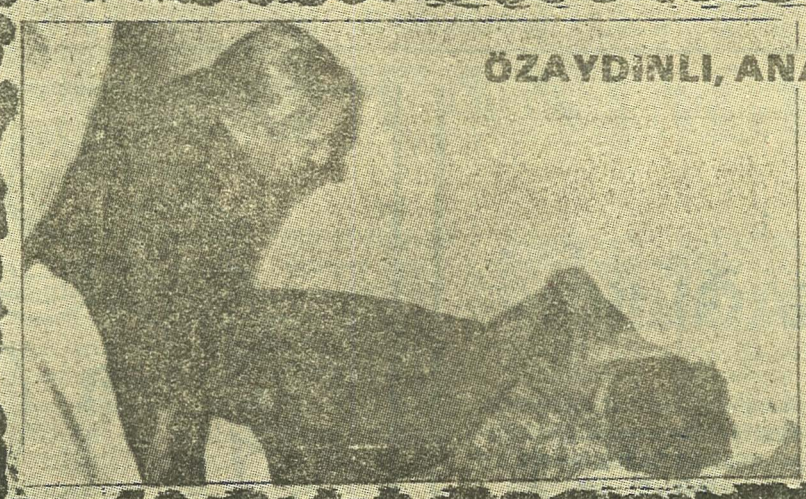

ÖZAYDINLI, ANALAR KAN AĞLARKEN ANARŞİSTLERİ ZİYARET EDİP HATIRLARINI SORDU

İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı'nın polisleri öldürmek isteyen anarşistlerin yanına giderek "geçmiş olsun" demesi tepkilere yolaçtı...

«EGZANTİRİK»

Ecevit Hükûmeti'nin Paşa Bakanı, Özaydınlı, birkaç gün önce «BEŞ POLİSİN ÖLÜMÜNE ve «KIRK KİŞİNİN YARALANMASINA» sebep olan anarşisti hastahânede ziyaret edip hatır sormuş..

— Nerelisin YAVRUM?!.

— Bingöllü

— Niye yaptın bu işi YAVRUM?!..

— ..

— Peki, geçmiş olsun YAVRUM!. Gördünüz mü nezaketi!. Paşa Bakan öğrenmek istiyor «yavrusu niye yapmış acaba bunu?!» Hah işte, yavrusu söylerse, sayın Paşa Bakan, çözecek anarşinin sırrını.. Ve yürüyecek üzerine.. Ama bu. muhâlefet de pek insafsız doğrusu!. Demirel, sanki kendi zamanı sütlimanmış gibi açtı ağzını yumdu gözünü! Peki ama şu «anarşist yavrucuğunu ziyaret edişini» niye kınamış sanki Paşa Bakanın.. Ne var bunda yani.. Demirel bugüne kadar bu derecede alçak gönüllü ve nâzik olamamışsa kabahat Paşa Bakan'da mı?!

Doğrusu herkes hayret etmiş ve sataşmış bu jeste.. Ama niçin?! Bunlar 12 Mart sonrası Eskişehirinde olup bitenlerden habersizler zâhir... Hele başyazarımız. «Bir Muhakemenin Muhakemesi» adlı eserini neşretsinde siz o zaman görürsünüz Özaydınlı'nın nezâketini... Ve «yavrucuklarına» şefkatini...

O zaman Demirel şu haklı sözleri söylediğine pişman olmaz mı dersiniz!

«Anarşinin sebebini kendinden evvelki hükûmet olarak bilen ve çâresini kendilerinin hükûmet olmasına bağlayan bugünkü hükûmetin başı, artık aklını başına toplamalıdır. Çârenin kendilerinin işbaşına gelmesi olmadığı, 177 vatandaşımızın hayatlarını kaybetmeleri ile görülmediyse, ne zaman görülecektir?

Hükûmetin başının anarşiye koyduğu teşhis iflas edeli çok olmuştur. Bugünkü manzara karşısında vicdanlar kanamaktadır.

CHP'nin anarşi ile uzun süre ittifak içinde olduktan sonra onun yakasına yapışamamasını tabii görenler bulunabilir. Ancak dökülen kanların hesabını kim verecektir? Bütün bu işlerin altında komünizm vardır. Halk Partisi ve onun bugünkü hükûmeti ve bu hükûmetin başı, komünizmi tehlike saymamaya devam ettiği sürece ülkenin bu âfetten kurtarılması mümkün değildir.

İstanbul sokaklarında bir elim cinayetlerin kurbanları olan gençlerimizin cenazelerini dolaştıranların «Bu kan denizinin ufkundan kızıl güneş doğacaktır» diye bağırışmalarını Halk Partisi ne zaman değerlendirecektir. Acaba Türkiye'deki anarşinin altında komünizmin yattığını idrak edebilmek için Halk Partisi daha kaç gencimizin hayatını kaybetmesini beklemektedir.

Memlekette kanun nizam hakimiyeti ve canmal güvenliği için hayatını göz kırpmadan feda eden polisleri kurşunlayan anarşistlerin İçişleri Bakanı tarafından ziyaret edilip «Geçmiş olsun!.» demesi vahim bir olaydır. Bunu kınıyorum. Ve bunun hesabının sorulacağını ilân ediyorum.»

Bakın şu İnsafsız Demirel'e hele... Bunlar daha «işgâl de birdir boykot da..» diyerek anarşinin yolunu açan Paşa babaları kadar anarşistlere hizmet etmediler ki.. Hele biraz sabretmek gerekmez mi?!.

İşte şunun şurasında 3—5 gün kaldı. Neye mi?. Ha Paşa Bakanın «anarşiyi kat'i olarak önlemek için» milletten taleb ettiği onbeş günün dolmasına.. Evet yanlış duymadınız.. Onbeş günlük.. Ee.. Paşa Bakan «anarşist yavrucuğundan» alacağı «sır sebebe» güveniyordur zâhir...

Siz hâlâ «anarşinin kökü kazınacağına» inanamadınızsa, hele bir düşünün «egzantirik» olmayasınız!.. Mâlum bu sözün mucidinin Paşa Bakan'ın bakanlığında ısrar ettiği dedikodudan yaz da...

Teşekkür ederiz Konyalılar düzenin tertiplerini altüst etti

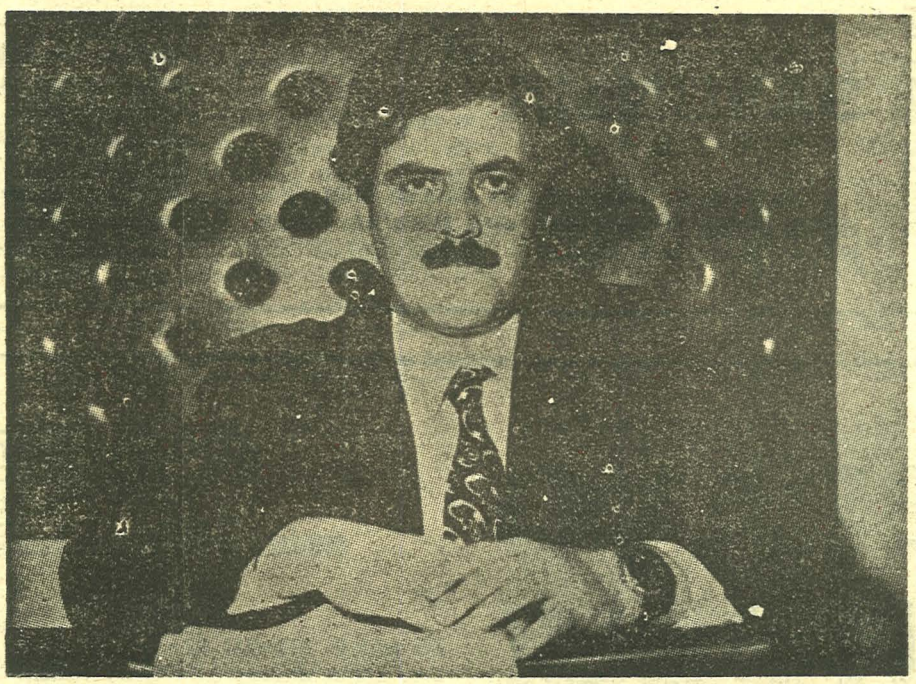

Keçeciler yine başkan

19 Mart 1978 Pazar günü yenilenen Belediye reisliği seçimlerinde Konyalılar, kendi iradelerine saygı göstermiyen düzenin tertiplerini yeniden alt—üst edip, fırlatıp atarak Konya'nın mümtaz evlâdı MEHMED KEÇECİLER'i tekrar Belediye Reisi seçmesini bildi. Hem de 11 Aralık' 1977 günü yapılan seçimlerdekinden çok daha fazla helâl reyler vererek.. Evet, table şudur: AP : sekiz bin küsur., CHP : 19 bin küsur.. MSP ise üç ay önce 27 bin rey almışken şimdi tam 34 bin küsur...

Bu mes'ud neticenin elde edilmesinde gayreti geçen bütün Konyalılara teşekkürlerimizi sunuyor; Mehmed Keçeciler'i de kendisine gösterilen bu itibar ve iltifatın hakkını vereceğine olan inancımız ve hayırlı hizmetlerde muvaffakiyetler temennilerimizle tebrik ediyoruz.

Sebil

üç bakana bir bakış...

METE TAN

SAĞLIK

Halkın Sağlığı konusunda cevahir yumurtlayan hasta hükümet'in otuzbirinci ayağı, A.P. nin Afyonu yutan elemanlarından Sağlık Bakanı Mete Tan «Türkiye'de Kolera ve Sıtma vardır.» buyurdular... Bereket HAC mevsimi geçmişti. Sıtmanın daha ziyade Güneydoğu illerimizde olduğundan bahisle, şu tedbirleri tavsiye ettiler.

1. Kanal ve kanaletlerin sızmalarının önlenmesi,
2. Su birikintilerinin kurutulması,
3. İçme ve sulama sularının klorlanması,
4. Çöplerin hemen toplanması,
5. Gıda maddelerinin kontrolü,
6. Sinek yiyen balıkların yetiştirilmesi..

Bırak Güney illerini de sana Ankara'dan soralım.

T.B.M.M ve Çankaya'dan başka Ankara'nın nesini büyorsunuz? Uluırtan öte mesafe Yenimahalle'ye Allah gecinden versin ne zaman geçeceksiniz?

Demet Evlerin hemen hemen bütün sokaklarında dingiline kadar çamura gömülmüş arabalar kaç ay sonra çıkarılacak? Yaya kaldırımı ve kanal ızgarası bulunmayan Ankara'nın birçok semtlerinde vatandaş olarak yağmurlu havalarda tepeden tırnağa geçen araçların çamuruna bulanan insanlara ne tavsiye edersiniz?

İçme sularını klorladınız diyelim sulama sularının klorlanması için hangi iskandinav ülkesinden «parasal olanak» sağlıyacaksınız?

Gıda maddeleri kontrolü konusunda TV ekranlarına kadar akseden «uyuz at kesimi» ve aksaray meydanında direğe asılı vaziyette satılan kaçak etler hakkında ne tedbiriniz vardır?

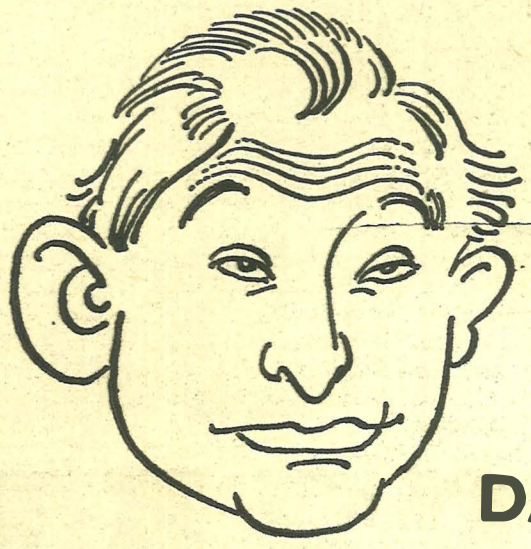

İRFAN ÜZAYDINLI

DÂHİLİYE

Anarşiyi «Bölük dur!» der gibi durduracağını zanneden eski pilot, anarşi tırmandıkça şaşırarak belki bir gerçeği söyledi. «Üzülerek söylüyorum, anarşinin ucu Ermeni (teşkilâtına) kadar gidiyor» dedi, Kars'ta bir kişi ölünce Vâli Vekilini aldım, diyen Bakana soruyoruz. Sizin tâyin ettiğiniz Vâli Bey, zamanında iki kişi daha öldü bu vâliyi ne zaman alacaksınız?

Bankaları kimler soyuyor? Acaba anarşik örgütler (teşkilâtlar) içinde Lefter'in dostlarının yanında Yunanlıya kardeş (!) olan Rumlar da var mı? Bunları bir yakından inceleyip TV ekranlarına getiriver paşam..

Bir de Aksaray'daki katliamdan sonra sayın Dahiliye Vekili'nin anarşistlere hastahanede «geçmiş olsun» ziyâretinde bulunmasındaki nezâket.. Aman efendim..

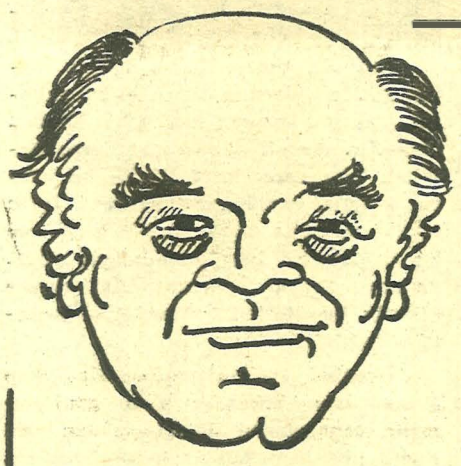

HASAN ESAT IŞIK

SAVUNMA

Eski Moskova Büyük elçimiz şimdilik Milli Savunma Bakanı H. Esat Işık, «Ege Denizi'nde Türk halkının haklarını koruyacağız» dediler hem de hiç kimseden korkmadan. Fakat millet Yunanlılarla olacak toplantılarının Lozan'da yapılmasını istemiyor. Zira Lozan Kahramanı (!) İsmet Paşa'yı ayartan «Madam Dö Tahi'nin kızd... torunu bizim seçme murahhaslarımızı bekliyormuş. Korkarım o zaman yine haklarımızı koruyoruz derken Antalya'nın yarısını haritanın dışında bırakırlar. Zira soğan kahramanı Yunanistan'a onbinlerce mil mesafede olup Antalya'nın Kaş kazasına ışıkları yansıyan MEİS adasını yine bu garip milletin haklarını koruyoruz diyerek Rum kardeşlerine bırakmışlardı da..

EH, BRAVO DOĞRUSU!

GAZETELERDEN

Kalem bu, hep sola kayacak değil ya! Bazan da insaf çizgisi üzerinde ilerler. Hem «tarafsız» ve «hakşinas» sayılmak da bedâva olmaz sola doğru, Yeniçeri yürüyüşü «iki adım ileri, bir adım geri» gitmek daha emin gitmektir.

İşte size bunun bir misali; 19 Mart tarihli Milliyet'de Hasan Pulur döktürmüş şu satırları.. Eh bravo doğrusu! Kalbleri Allaha havale ederek — okuyalım:

«MÜSLÜMAN MAHALLESİNDE SALYANGOZ SATILAMAZ

ANLATACAĞIMIZ hikâye, «tıpkısının aynısı» değil ama, üç aşağı, beş yukarı benzeyecek..

«Türkiye'de yaşayan bir genç kız vardır. Bu genç kızın dini Hristiyandır. Okuldaki Müslüman arkadaşları ona İslâm Dininin faziletini, yüceliğini anlatırlar, o da ihtida edip hak dinini seçmeye karar verir Polis olan ağabeyi buna karşı çıkar, kardeşinin din değiştirmesine bir anlam veremez.

Ama kız kararlıdır, ille de Müslüman olacaktır. Mûtekid bir âilenin himâyesine sığınacak ve bundan böyle İslâmiyete hizmet edecektir. Derken kıza bir serseri tecavüz eder. Kız bunalımlar geçirir. Mûtekid aile onu teselli eder, İslâm dininin yüceliğini, temizliğini, affediciliğini anlatır, kızcağız başörtüsünü örtünüp müftünün önünde ihtida edip Kelime-i Şahadet getirerek Müslüman olur. Bu arada kızın polis olan ağabeyi kardeşine tecavüz edeni yakalar. Bütün bu hikâye Kuran-ı Kerim, Mevlid-i Şerif okunarak, ilâhiler söylenerek sürüp gider.»

Evet hikâyemiz bu..

Bu hikâyeden bir senaryo yazsak ve bir televizyon filmi çevirsek...

Acaba ne olur?

TRT yönetimi bu filmi oynatır mı?

— Bu filmde dinî propaganda yapılmaktadır, demez mi?

Bizim bildiğimize göre der.

Der, bu ve buna benzer gerekçelerle filmi oynatmaz.

Haklıdır da...

Peki cuma gecesi televizyonda oynatılan «Acemiler» neydi?

Düpedüz, Hristiyanlık, Katoliklik propagandası değil miydi?

Yukarıda anlattığımız hikâyenin ters çevrilmişiydi.

Hristiyan dininin, Katolik mezhebinin yüceliği, manastır, rahibe, kilise, İstavroz, İncil ve kurtuluşu Katoliklikte bulan genç bir kız...

Türkiye Cumhuriyeti laik bir devlettir.

Dinî propagandayı yasaklar.

Ama, nüfusunun yüzde 99,9'u Müslüman olan bir ülkenin devlet televizyonunda bu film oynatılır.

Bırakın yasaları filan...

Amâ hiç olmazsa «Müslüman mahallesinde salyangoz satılmaz» lâfını bilin.»

SIRASI GELDİKÇE Hz. PEYGAMBERİ TANIMAK

Mehmed Süheyl

Yirminci Asrın insanı, bir arayış içerisindedir. Maddî debdebe ve saitanatın şâhikasına ulaşmasına rağmen, mânevî sefâleti hergün biraz daha artan asrımız insanı, bir kurtarıcı arayışı içerisindedir. Ferdî, ve ictimaî buhranlar, onu o derece bunaltmıştır ki; denize düşenin yılana sarılması gibi, kendisine uzanan her ele hiç bir ayırım yapmadan atılmakta, sarılmaktadır. Çoğu kere kurtarıcı diye sarıldığı bu eller, onu içerisine düştüğü girdapta biraz daha dibe doğru itmekten başka bir şey de yapmamaktadır. Yirminci asır insanının kurtarıcı ümidiyle Faşizme, Nazizme sonra da «Komünizm ve kapitalizme sarılmaları hep denize düşen insanın yılana sarılmaları kabilindedir. Hülasa, asrımız bir ömür boyu suyu arıyan fakat bulamıyan insanların asrıdır.

Yirminci Asrın insanının kurtarıcıyı arama gayretleri devam eder ve bulduk ümidiyle bir kurtarıcının ardına her düşüşleri hüsranla sona ererken, bizim gerçek kurtarıcı ve rehberimiz Hz. Peygamberi tanımak ihtiyacımız da o derece artmaktadır. Artmaktadır, zira Hz. Peygamberi tanımayan, ondört asırdır şark milletlerinin kurduğu her medeniyette gerçekleştirdiği hak, adâlet ve insanlık damgasını taşıyan her yaşayışta izi ve tesiri bulunan bu gerçek kurtarıcıdan haberdar olmıyan nesillerimiz, Batıyı taklid ederek, beyhude yere sahte kurtarıcı ve önderler aramakla ömürlerini yok yere tüketmektedirler. Halbuki, biz herşeyden önce, hayatını insanlığın kurtuluşu tehlikesiyle uğrunda mücâdele ile geçiren Hz. Peygamberi bir insan, bir devlet reisi ve bir peygamber olarak örnek yaşayışıyla bize nümûne-i imtisal olan bu gerçek kurtarıcıyı iyi tanımak mecbûriyetindeyiz. Gerçek rehber ve mürşidimizi iyi tanımak ve yeni nesillere tanıtmak, sahte yol gösterici ve mürşidlerin peşinde sonu hüsranla bitecek bir mâceraya sürüklememize de mani olacaktır.

Önce bir insan olarak Hz. Peygamberi iyi tanımak gerekir. Onun hayatını baştan sona incelemek bize şunu öğretecektir ki; o insanlığın bulmaya çalıştığı ideal insan tipinin en güzel nümûnesidir. Onun hayatında bir defa da olsa bir yalancılık, sahtekârlık, ahlâka aykırı bir hareket, insanları aldatmak, hakka tecâvüz bulmak mümkün değildir. Onun bu nümûne yaşayışıdır ki; düşmanlarına kendisi hakkında her şeyi söyletmiş, şâir, kâhin, mecnun dedirtmiş fakat şahsiyeti hakkında hiç bir şey söyletmemiştir. Ona yalancı veya ahlâksız veya zâlim diyen bir kimseye hattâ bir düşmanına dahi rastlamamaktayız.

Bizans İmparatoru'nun o zaman henüz müslüman olmıyan Ebu Süfyanla Hz. Peygamberin şahsiyeti hakkında süal sorması üzerine O'nun: «Eğer şu yanımdaki arkadaşlarımın beni yalancı çıkarmalarından korkmasaydım, O'nun hakkında yalan söylemek, onu kötülemek isterdim. Ama doğrusunu konuşmak gerekirse biz O'nun şimdiye kadar hiç yalan söylediğini, kimseyi kandırdığını, herhangi bir ahlâksızlığını görmedik. O içimizde en dürüst olanlardan birisidir» demesi Hz. Peygamberin örnek yaşayışıyla düşmanları üzerinde dahi nasıl müsbet bir te'sir bıraktığını bize açıkça göstermektedir.

Hz. Peygamberin hayatını didik didik inceleyen, en ince teferruatına kadar araştıran müsteşrikler O'nun müstesna şahsiyetine leke sürecek hiç bir hareket, kusur bulamamışlardır. Hemşehrileri tarafından dürüstlüğünden dolayı «emin» lâkabını alan, onların evlerinde saklamaktan korktukları kıymetli eşyalarını en güvenilir bir kimse olarak evinde muhâfaza eden, Medine'ye giderde kendisine hertürlü kötülüğü reva gören bu insanların kıymetli eşyalarını yanında götürmeyi düşünmeyip, amcazâdesi Hz. Ali'ye, sâhiplerine iâde etmesi için teslim eden bir insan karşısında insan sadece hayranlık duymaktadır. Şurası son derece dikkat çekicidir ki; kendisine Mekke'de her türlü kötülüğü revâ görenler, hattâ canına bile kastedmeyi murad edenler bütün bu hadiseler esnasında, hattâ Hz. Peygamberin Medine'ye göç edeceği artık kesin olarak anlaşıldığı sırada bile, gelip de kıymetli eşyalarını Hz. Peygamberden geri istemek lüzumunu hissetmemişlerdir. Çok garip bir tecellidir ki, kıymetli mallarını teslim ederken Hz. Peygamberin dürüstlüğünde tereddüd etmeyenler, O'nun hareketlerinde olduğu gibi sözlerinde de dürüst olması lâzım geldiği hakikatine erememişlerdir.

O bir çok defalar ifâde ettiği ve hayatının her safhasında bir çok kereler isbat ettiği gibi bir rahmet peygamberidir. Kendisine eziyet edenleri affetmiş, taşlayanları affetmiş, canına kasdedenleri affetmiş, hülâsa bütün düşmanlarını afvetmiştir. Tâif dönüşünde kendisini taş ve sopayla yolcu edenlere karşı O'nun can acısı ve ızdırap içerisinde yapmış olduğu şu duaya kulak veriniz: «Yarabbi, onlar bilmiyorlar, sen onlara acı ve hidayet nasib eyle!» Mekke fethinden sonra bir ömür boyu kendisini ortadan kaldırmak için uğraşanları afvetmesi için bir peygamber asâleti gereklidir.

O herkese rifkat ve yumuşaklıkla muâmele ederdi. Senelerdir Hz Peygamberin yanında bulunan Enes, onu şöyle anlatmaktadır: «Bu kadar sene Hz. Peygamberin hizmetinde bulundum. Daha bir defa bana yanlış yaptığım bir iş için neden bunu yanlış yaptın, yapmadığım bir için de neden yapmadın demedi». O'nun insana verdiği değeri ve onu herşeyin üstünde tutuşunu gençliğinde iş ortaklığı yaptığı bir Mekkeli şöyle anlatmaktadır: «O'nunla ortakken ticâret kervanlarının başında sıra ile sefere çıkardık. Sıra onda olduğu zaman Mekke'ye dönünce ilk işi ayağının tozu ile son kuruşuna kadar kervanın hesabını bana vermek olurdu. Ben sefere çıktığımda ise, dönüşte Mekke'nin girişinde beni karşılar, sıhhatimin nasıl olduğunu, yolculuğumun nasıl geçtiğini sorar, benim sıhhat haberimi aldıktan sonra daha hesaplardan bahsetmeme fırsat vermeden yorulmuşsundur diyerek dinlenmek üzere beni evime gönderirdi.»

İnsanlara bu derece değer veren Hz Peygamber, onlardan da şüphesiz büyük değer görmüş ve sevilmiştir. Bedir Harbi'nde kocasını, çocuğunu kaybeden ihtiyar bir kadının söylediği ilk söz şudur: «Peygambere bir şey oldu mu?». Şu söz de bir düşmanına âiddir: «Dünya'da hiç kimse, peygamber kadar arkadaşları tarafından sevilmemiştir».

Hulâsa olarak Hz. Peygamber, gerek gençliğinde gerek peygamber olduktan sonra örnek bir hayat yaşamıştır. Onun insanî yönüne bu yüzden bir toz kondurmak mümkün değildir. Nitekim başta düşmanları olmak üzere kimse de konduramamıştır.

Altıkulaç'ın karnı tok imiş

Ecevit Hükûmetinin Diyanet Reisliğine tâyin ettiği Tayyar Altıkulaç her geçen gün yeni inciler imâl etmektedir. Bu cümleden olmak üzere 3 Mart 1978 tarihli Sabah gazetesinde yer alan ve adı geçen gazetenin muhabiri ile arasında geçen şu muhavereyi ve işaret ettiği korkunç ve lâubali mânayı okuyucularımızın idrâk ve dikkatlerine havale ederiz:

SORU: Hocam, Anadolu Ajansına verdiğiniz beyanatta ilk çıkış olarak biraz **Atatürkçü bir din adamı** görünümü vermişsiniz gibi geldi bana. Bu konu ile ilgili olarak bir açıklama yapar mısınız?

CEVAP: Efendim yanlış anlaşılmasın, Gazetelerden iyi okumamışsınız. Ben çıkıp desem ki, «şeriat, getireceğim», neye yarar, buna muktedir olabilir miyim? O halde boşu boşuna konuşmuş olurum (...) Bir defa şu konuda iyi anlaşalım: Ben diyorum ki, **«Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet Türkiyesinde din hizmetini anayasanın gösterdiği şekilde yürüteceğiz.» Anlaştık mı? Hiç değilse asgarî müşterekte birleşmek lâzım». Bakın size bir açıklama yapayım. Görev yerimiz Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet Türkiyesidir. Kendisine hizmet sunmak zorunda olduğumuz toplumda yurt içinde ve yurt dışında Türk toplumlarıdır. Herkes yerini iyi bilmelidir. Düşünelim ki Almanya'da bir faaliyet göstereceğiz. Bu faaliyetimiz Alman yasalarına ters düşerse mümkün olabilir mi?**

Benim kuru lâflara, vay efendim şeriat; ve İslâm, gibi boş lâflara karnım tok. Ben İslâma ve dolayısıyla Türk - İslâm milletine hizmet etmek istiyorum. Maksadım budur. En iyi hizmet ne şekilde yapılırsa o yönden gitmek zorundayım. Yoksa olmayacak sözlerle müslümanları oyalamak ve yapılacak icraatları bile yarım bırakmak İslâma kâr yerine zarar getirir. **Bu bakımdan Türk anayasasının emirleri gereğince icraata mecburuz. Anayasada Kur'an okunmaz, ibadet yapılmaz denilmemiştir ki! İbadete anayasamız bir rahatlık vermiştir.** O halde Türk Milleti olarak ibadetimizi Allah'ın emirleri gereğince büyük bir huşu içinde yapabiliriz.»

«İslâm ve şeriat gibi boş lâflara karnım tok» diyen kişinin Diyanet Reisi olmasına mı, ibâdet kelimesinden anladığı mânanın avam anlayışı seviyesinden daha fazla olmayışına mı yanalım, anayasanın müslümanlara tam bir inanç hürriyeti bahşettiği iddiasına mı ciddîlik izafe edelim?

Fotoğrafta **«karnı tok olan»** Altıkulaç efendiyi Çankaya sırtlarındaki çok lâik bir kokteylde **«karnı tok olarak»**, etrafı seyreylerken görmektesiniz.

21

Sadede avdet edelim:

Din-i İslâm uğrunda Cihadı deruhde etmiş olan Devlet-i Osmaniye'nin meydan-ı vegâda (harb meydanında) başına üşen âdâsı muvâcehesindeki ric'atına muvâzi bir halde, asırlar boyunca akaaid-i diniyeyi müdâfaa eden ilm-i kadim de, his ve tecrubeye dayanan yeni ilim önünde gerilemeğe başlamıştı. Fakat bu ric'at kitabımızda kari'lerimizin muttali olacakları vechile ilm-i kadimin kendinden doğmuyordu. Belki, yeni ilmin silâhlarından fayda gören milletlerin galebesine bakarak mezkûr ilme yanaşmayı derpiş eyleyen (ileri süren, bir takım yeni yetişme adamların galat-ı rû'yetinden (görüş hatalarından) ileri geliyordu. Silâhla galebeyi, hüccetle (delil) galebe sanmışlardı. Müslümanların ric'atı her iki vadîde devam etti ve nihâyet hatm-i enfas eylemiş (nefeslerini tamamlamış) bulunan Devlet-i Osmaniye yerine, sıbga-i dîniyeden mücerred yeni bir Devlet kaaim oldu.

Türkiye'ye mahsus gibi görünen bu inkılâb, diğer İslâm memleketlerinde de akisler meydana getirdi. Hâdiseler bu memleketlerdeki kadınların garbin zâhir ve bâtınını taklide koyulan Türkiye'deki nisvân'a (kadınlara) bakarak, çarşaflarından sıyrılmaları derecesinde kalmadı. Türkiye'deki Mustafa Kemal inkılâbından sonra Mısır'a hicret ettiğim zaman bütün edyan'a (dinlere) hurâfe nazarı ile bakan yeni garb ilminin orada hattâ Ezher mahâfilinde (mühitlerinde) veya o mahafilin ileri gelenleri arasında Müslimanlığın usûl-i din ilminden daha serbest bir lisan ve daha yüksek bir sesle idâre-i kelâm ettiğini gördüm. Bu sözüme bürhan (delil) olarak, o zaman hi, Ezher Şeyhi El-merağî'nin, Avrupa'ya Ezherden tahsil-i ilim için gönderilen gençlerden mürekkeb bir hey'eti müderrisîn'e söylediği şu: «**E ğer ulemay-ı din, müntesibin-i ilme ayak uydursalar..**» demesi kifâyet eder. Şeyh ulema-yı dini, müntesibin-i ilim mukaabilinde zikr ile onları ilim namına kendilerinde şâyân-ı zikir, bir şey bulunmadığı için «**hamele-i din**» tâbiriyle ilmden haâli göstermiş!... Benim bu söze âid cevabım, burada içinden bir cümlesini naklettiğim Şeyh'in bütün nass-ı kelâmisiyle birlikte kitabın başka bir yerinde görülecektir.

Ulûm-i diniye-i kadimenin (eski din ilimlerinden) «Ezher» riçâli arasında kıymet ve haysiyetini gereği vechile muhafaza edemediğine, «Cami-ül-Ezher» namına çıkartılan Mecmûanın, ikinci cildinin ondokuzuncu cüz'ünde şiddetle ilm-i kelâma hücum eden Ferid Vecdi nâmında bir adamın riyâset-i tahririyesi altında intişarı ise sarih değildir. Bizim bu hücumlara âid cevaplarımız da ileride gelecektir. Zikrettiğim delilden daha kuvvetlisi de, mezkûr tecâvüzatın memlekette hiç bir red ve mukaabele kaygusu uyandırmayışıdır. Bundan evvel «El-Ehram» Gazetesi'nde bir müslüman adlı şâirin şu mealdeki bir beytini okumuştum:

«Din ve hidâyet nâmına ilme iman ettiler, zira ilimden başka anlayana din yoktur!...»

Mes'elenin asıl vahim ciheti, Mısır'daki muharrirler indinde, mumâileyh Ferid Vecdi'den nakledeceğimiz vechile, İlimden maksad, dîne, isyan ile onu esâtire (efsaneye) atan yeni ilimdir. Bu ilim, Heykel Paşa'nın dediğine göre alel'ekall (en az) «Ne isbat ve ne de nefiy eder!...» Mezkûr muharrirler, bu ilimden başkasına ilm namını veremezler, onlar indinde Usul-üddin ilmi -ki buna bizim ulemâmız İlm-i Kelâm derler ve Allah (C.C.) ve Peygamberlerine îmânı bu ilme bina ederler.- İlim nâmına şâyân (değer) değildir. Binâenaleyh bu esas üzerine, İslâmiyet de Nasraniyet gibi, ilim sahası hâricinde kalır. Nitekim, Şeyh Muhammed Abduh ile vâki mubahasesinde «*El câmia*» Mecmuası sahibi «*Ferah Anton*» bu iddiada bulunmuştur. Bu adamın sözünün tamamı ileride gelecektir. Burada bir mes'ele ile daha karşılaşırız, o da bütün bilâd-ı Arabiyeye bu vasıta ile bütün Bilâd-i İslâmiye'de büyük bir şöhret kazanmış olan Şeyh Muhammed Abduh'un esâsat-ı edyan'a şek ve şübhe darbesi indiren «*Ferah Anton*» ile münâzarasını müteâkib gerek kendisi ve gerek tilmizlerinden (talebelerinden) bulunan Şeyh *Reşid Rıza* ve Şeyh «*Elmerağî*» ile birlikte mû'cizat-ı Enbiya'yı inkâra kalkıp ümur-u âdiye (normal işler) ile te'vile yeltenmeleridir. Buna âid bahs, Kitabın üçüncü babında görülecektir. Yine orada görülecek ki; mûcizatı inkâr, mübüvveti inkârın remz-i mahsusudur, ve bütün bu inkârların esası, yeni ilmin havârik namı (hârikalar, feykalâdelikler) ile bir şey kabul etmemesine dayanmaktadır.

HAKER
KONFEKSİYON
MANTO, PARDESÜ
ve BAŞÖRTÜLER
İmalât ve toptan satış
İstiklâl Cad. Devâ Çıkmazı
Nu: 7/1 Tel: 49 10 83 İSTANBUL
ER-MAN giyim
Feyzullah Efendi Sokak Nu: 12
PTT Sırası Hayat Kliniği Karşısı
FATİH

KOÇALLAR
TİCARET KOLL. ŞTİ
İBRAHİM KOÇAL
ve KARDEŞLERİ
Dahili ticaret, Alım, Satım, İmalât
Komisyon, Mümessillik, İthalât
İhracat
Merkez Telefon: 26 87 12
22 55 77
Şube Telefon: 32 08 68

Müslüman hanımlara
ASLINA VE ASALETİNE UYGUN,
Manto, Pardesü, Baş örtüleri piyasaya arz edilmiştir.
TOPTAN SATIŞ VE İMALÂT YERİ:
HAKER KONFEKSİYON
İstiklâl Caddesi Deva çıkmazı No. 7/1
Tel: 49 10 83 Beyoğlu/İstanbul.
PERAKENDE SATIŞ MAĞAZALARI

FATİH/İST	Erman Giyim PTT Sırası Hayat Kliniği karşısı
FATİH	Galleri Katip Macar Kardeşler Caddesi No. 26
FATİH	İ. G. S. Mağazası
KADIKÖY	İ. G. S. Mağazası
YALOVA	İ. G. S. Mağazası
ÜSKÜDAR	GAERİ ZERRE YANI ARDAHAN Pasajı No. 17
PENDİK	DOĞRUYOL Konfeksiyon Mağazası 23 Nisan Caddesi
İZMİT	AZAK Mağazası stiklâl Cd.
ADAPAZARI	Erol Mağazası Uzunçarşı
DÜZCE	Bayram Ali Pehlivan Malatya Pasajı
ANKARA	Osman Ertürk ve Oğulları Saraçlar çarşısı No. 127
ANKARA	Mutlu Konfeksiyon Çıkırıkcılar Yokuşu Kadir Mutlu
AMASYA	CAN Tuhafiye ve Konfeksiyon
TOKAT	Kardeşler Mağazası
KONYA	Pak Konfeksiyon Saray Çarşısı Ali Pekcemerci
ERZURUM	Esenler Konfeksiyon Yapı Enstitüsü Karşısı Evliya Çelebi Caddesi
ERENKÖY	Zeki Tuhafiye
KOCA M. PAŞA	İzzet Çiftci Kuvayi Milliye Caddesi No. 7/A
ISPARTA	Hilmi Seçkin Bekir Sarıtepe Mimar Sinan Caddesi No. 6
BURSA	Bursa Pazarları Mağazaları
BURSA	Muammer Üye Saraca Sunfur Mah. Eski Bakırcılar Çarşısı N. 2
BURSA	İhsan Abi Kapalı Çarşı Sahaflariçi No. 1/A
CEYHAN	Bahattin Akkoyunlu İş Bankası karşısı
FATİH	H. Ahmet Helvacıoğlu Fatih Skenderpaşa Camii Karşısı
İZMİT	İ.G.S. Mağazası
İZMİT	Gebeşler Satış Mağazası
TRABZON	Şengül Mağazası/Saray Çarşısı
RİZE	Ramazan Kılıç
UŞAK	Mustafa Dıbız
ERZİNCAN	Başgözeler Mağazaları
MALATYA	Mehmed Tozal—Alâattin Güngör
MALATYA	Rıfat Erdem
GÜLTEPE/İST.	M. Bardakçı Ortabayır Nu: 68
DURSUNBEY	Başaran Konfeksiyon
4. LEVENT/İST.	Akçaylar Konfeksiyon, Sanâyi Mahallesi
KONYA	Ballı Ticaret

TÜRKÇE'YE SÛİKASD
İSLÂM'A SÛİKASDİN BİR CÜZ'ÜDÜR...

DİL ve EDEBİYAT

Düşmanın hedefi tektir: İSLÂM İRFÂNI...

GÜVENCE: Bu kelime, bazan «*teminat*» ve bazan da «*itimad*» yerine kullanılan «*güven*»e bir «ce» eki ilâve olunarak türetilmiştir. Bu şekliyle kelimeyi yer yer «garanti, teminat,» gibi manalarda kullanmaktadırlar. Halbuki «*ce*» eki, gerçek Türkçede bir kelimenin sonuna geldiğinde, onu küçültür. O mefhumun manada veya maddede bir küçüğünü ifâde eder. «*Divançe*» küçük divan «*lügatçe*» küçük lügat demektir. Buna göre güven kelimesinden «ce» eki ile türetilmiş bulunan «*güvence*» Türkçe'nin kadim mantığına sâdık kalındığı takdirde, küçük güven, yani küçük itimad veya teminat manalarını ifade etmiş olur ki, bu hâlin bugünkü kullanılış şeklinden büsbütün farklı bulunduğu meydandadır. Nasıl ki, istidâ yerine uydurulmuş bulunan «*dilekçe*» kelimesi de ancak «*küçük dilek*» manasını tazammun edebildiği gibi... Esbab-ı mûcibe yerine konulan «gerekçe» de hakeza...

GEREKSİNME: İhtiyaç kelimesi yerine ikame edilmeye çalışılan bu asâletsiz kelimeyi redde mahkûm etmek için «*tiksinme*» gibi nâhoş bir kelimeyi tedâî ettirmekten ibâret olan psikolojik menfiliği bile kâfidir sanırım. İhtiyaç kelimesini bilmeyen bir tek ferd mevcud olmadığına göre, Türkçemizde güya okumuşlarla okumamışlar arasındaki mesâfeyi kaptmak iddiâsıyla başlatılmış olan Arapça düşmanlığı, halkın en câhil ferdinin bile bildiği kelimelere kadar şumûllendirilince, gerçek maksad sırıtmıyor mu?

GENEL — GENERAL: Umûmi yerine kullanılan «*genel*» ve paşa yerine kullanılan «*general*» uydurma, daha doğru bir tâbirle Garp'tan aşırmadır. Frenk lisanlarındaki «*general*» önce umûmî mânâsınadır. Bunu «*genel*» şeklinde Türkçe'ye aktarıp sonra da aynen frenk lisanlarını takliden bu kelimeyi bir de paşa yerine ikame etmek, uydurukçacıların lisan meselesinde hiç bir prensipe sâdık kalmadıklarını ispat eder.

Bir kere «*Paşa*» kelimesi hâlis Türkçedir ve kendine mahsus mânâsıyla bütün Garp lisanlarına ve hatta Arapça'ya da girmiş ve «*başavat*» sûretinde de cemilendirilmiştir. Kadîm Türkçede büyük kardeşe «*ağa*» denilir. Fakat bunlar birkaç tane olunca en büyüğüne «*başağa*» tâbir edilirdi. «*Başağa*» zamanla «*Paşa*» kelimesine inkılâb etmiştir ki, bununla ilk anılan fâtih ecdâdımızın Çanakkale Boğazından Rumeliye geçişlerinde, ilk harekât kumandanı olan, Süleyman Paşa'dır. Bu hâlis Türkçe kelimenin el'an bile kanunla yasak olduğunu biliyor musunuz? Gerçekten «26 Teşrinisâni 1934 tarihli ve 2590 sayılı kanunla «Efendi, Bey, Paşa gibi lâkab ve ünvanlar» kaldırılmış tır. Fakat hayatın fiilen ilgâ eylediği bu kanunun diğer inkılâp kanunları ile birlikte 961 Anayasasının 153. maddesiyle husûsî bir teminata mazhar kılınarak, Anayasa'ya mugâyeretinin iddiâ edilmesi önlenmiştir.

GİRİŞİM: Teşebbüs yerine ikame edilmek istenen bu kelime de yanlıştır. Zira Türkçemizde «ş» müşâreket ifâde eder. Konuşmak, danışmak, görüşmek, gibi... Bu sûretle teşekkül eden kelimeler, hep iki kişi veya iki şey arasındaki bir fiili ifâde eder. Girişmek de böyledir. Kavgaya giriştiler, denir. Bunda bir karşılıklı muâmele mevzuubahistir. Teşebbüs ise, tek taraflıdır. O halde «*girişim*» teşebbüs kelimesi yerine ikame edilemez. Bunda belki «*tedâhül*» manasını bulmak ve kelimeyi bu manada kullanmak câiz olabilir. Câiz, fakat gerekli değil. Çünkü mukabili, herkesçe bilinen bir kelime olduktan sonra, bunu değiştirmekle ne elde edilecektir!?

Türkçemizde Arapça'ya karşı düşmanlık, okumuş yazmış insanlarla câhiller arasındaki lisan farkını ortadan kaldırmak sun'î ve zahirî iddiası ile başlamıştı. Avam seviyesinde bir ilim ve tefekkür düşünülemiyeceği cihetle bu, esâsen merdud bir dâvâ idi. Hâl böyleyken, insanlara ilk nazarda makûl gibi görünen bu sebebin de, gerçek ve asıl sebep olmadığı en okuyup yazmamış insanımızın bile mânâsını bildiği kelimelerin —sırf Arabça oldukları için— lisanımızdan tard etmeye kalkışmaları başlangıçtaki bahânenin foyasını açığa çıkarmıyor mu?!. Düşmanın hedefi tektir: İslâm irfanı...

Hâkim-Adâlet

bir yahûdiyle alî, davâda...
çıkdılar mahkemeye ard arda.

mûsevî; yâ samuel ismile
çağrılıp, girdi huzûr-ı-adle.
adı künyeyle okunmakla alî,
— ya ömer! sen, dedi, yıkdın adlî!
ömer irkildi: alî, haklı, dedi...
hasma el verdi, helâllik diledi.

lâl, hayran kalarak adlîle,
girdi islâm'a hasım can dil ile

mülk'i, adlîle edenler dilsîr,
halkı, ezcân ü dil, eyler teshîr

düşmanın bizde gönül tahtını alsaydık eğer,
ne kalırlardı gönüllerde o küfrandan eser,
ne olurlardı o yüzlerce zafer böyle heder!

FUAD ŞEMSİ İNAN

Kıyam

Yürüyordu genç adam
Dalgın ve gözünde yaş
Çöküyordu etrafa
Karanlık yavaş yavaş

☆

Yaklaştıkca devrilen
Hayaletli binalar
Zihni karmakarışık
Altüst olmuş manalar

☆

İçi doldu isyanla
Gözleri çakmaklaştı.
Dondu kaldı ezanla
Bir câmie yaklaştı.

☆

Eski âşinâsıydı
Ruhuna yüce Kur'an
İçinden geçtiği bir ses
Aldatıyor bu ezan!..

☆

Câmide saf durmuştu
Altmışlık ihtiyarlar.
Cemaatin hepsi de
Beli bükük insanlar...

☆

Bir an sanki câmii
Doldurmuştu karanlık
«Yemin olsun ki asra
Hüsrandadır insanlık...»

☆

Diye okunan sûre
Benliğini kuşattı,
Silkinip üzerinden
Ye's ve şüpheyi attı.

☆

Gerginleşip yay gibi
Durdu, düşündü biraz..
Anladı ki mü'mine
Düzenden rüşvet namaz!.

☆

Kıyam edip, davrandı
Hak adına cihada
Haykırdı: «Artık ruhta
İslâm gelmeli yâdâ»

HASAN KOCABAŞ
(Erzurum)

40 HADİS

مَنْ تَوَاضَعَ لِلّٰهِ رَفَعَهُ اللّٰهُ

١٣٩٧

— 31 —

Hadîsi Şerif:

MEN TEVÂDAA LİLLÂHİ RAFEAHÜLLÂHÜ

Meâl-i Âlisi:

Allah Kendisi için mütevâzi olan kişinin şânını yüceltir.

عَجِبْتُ مِمَّنْ يَعْجَبُ مِنْ أَرْبَعٍ كَيْفَ يَعْجَزُ

İslâm yazısına dair Alfabe değişikliğinde dış Türklerin rolü

— 22 —

CÜNEYD EMİROĞLU

Memleketimizde lâtin harflerinin kabûl ve tatbikine dâir resmî faaliyetlerden çok evvel bu vâdide çalışmalar yapmış bulunan Giritli Ahmed Cevad Emre bu babtaki mütâlealarına devam ederek ismini vermediği ve M Kemâl Paşa'ya mûteriz davrandığına işâret eylediği gazetecinin Hüseyin Cahid olduğunu dipnotta belirttikten sonra diyor ki:

«O gazeteci, Halifenin makamını muhâfaza etmesi hususunda birçok ısrar ettikten sonra dedi ki:

— Mademki öyledir, emir buyurunuz o makam lağvedilsin!

Ben şu cevabı verdim:

«— Ben o adamım ki; ordunun memleketi, milleti muhakkak bir noktaya götürebileceği noktalarda emir veririm. Fakat ilim ve bilhassa ictimâî ilim sahasına dahil işlerde ben kumanda vermem. Bu vâdide isterim ki, beni âlimler irşad etsinler. Onun için siz kendi ilminize, irfanınıza güveniyorsanız, bana söyleyiniz, ictimâî ilmin güzel istikametlerini gösteriniz, ben takip edeyim.»

Buna karşı o gazetenin cevabı şu oldu:

— Hâlife kalmalıdır. Fakat siz ki; bu kadar inkılâbların yaratıcısınız, millete lâtin harflerini kabûl ettiriniz.»

Ben de ona şu cevabı verdim:

— Henüz bu hususta kimseye kat'î söz veremem. Daha beklemeğe mecburum.

Münakaşamız burada sona erdi. Bunun şahidleri çoktur ve hepsi berhayattır. O tarihten sonra dört beş sene geçmişti. Bugün görüyorsunuz ve o gazeteci de işidiyor ki, ben bu fikrin hararetli taraftarı ve fâiliyim. Acaba bu temâyül ve kat'îlik bende nasıl oldu?

«Eğer ben size bu mes'eleyi ancak son senelerde düşündüm, dersem, sakın inanmayınız. Ben tâ çocukluğumdan beri bu dâvayı düşünmüş bir adamım. O toplantıda vermiş olduğum gayri kat'î cevabımı anlamak isteyenlere şu izahı vermek isterim.

«— Ben basit adamım. yani ben düşündüklerimi önce milletimin arzusunda, ihtiyaç ve iradesinde görmeyi şart sayan ve bunu gördükten sonra ancak, tatbiki ile kendimi mükellef bilen bir adamım.

Her insan mensup olduğu hey'eti ictimâiye için düşündüğü bin bir fikir olabilir. Fakat sağını solunu dinlemeden söylenmiş sözler, benim telâkkime göre, uzun uzun ve derin denemelerle incelenmedikçe fiil sahasına çıkmazlar. Her ictimâî işte şahsî düşünüşün umûmî ihtiyaç ve irâdeye mutâbık olduğunu hissetmemiş olanlar behemehal başarısızlığa mahkûmdurlar.»

Büyük Gâzinin derin bir kanaatle izah ettiği üzere Arab harflerinden lâtin alfabesine geçmek için Hilâfet'in kalkmış olması, milletin daha serbest ve daha derin, meseleyi incelemesi, millî ihtiyacın vâzıh sûrette kendini hissettirmesi lâzımdır.

Enver Paşa'nın tecrübesi: Birinci Cihan Harbi içinde Enver Paşa, Arab harflerini bitiştirmiyerek ve vokaller kullanarak okumayı kolaylaştırmak tecrûbesinde bulunmuştu. Her teşebbüsünde olduğu gibi, bunda da, Enver muvaffak olmadı, fakat tecrûbesini tatbik de edebilseydi, dilimizi ve yazımızı Arap fonatiğine esir olmaktan kurtaramıyacaktı. Batı medeniyetinin milletlerarası terimlerini yazabilecek bir Türk elifbası yaratamıyacaktı. Yapılaack iş fonetiğimizde bulunmıyan seslerin harflerini atmaktı ve milletler arası kelimeleri yazabilecek Türk alfabesini millete hediye etmekti. Enver Paşa, padişah—halife damadı olduğundan, Osmanlı İmparatorluğunun İslâm—arap yazısını değiştirmek zaruretini aklına bile getirmezdi; arapça kelimeleri millî fonetiğimize uygun harflerle yazmayı düşünemezdi.

Hüseyin Cahid, muhâfazası için mücadele ettiği hilâfet ile lâtin harflerinin kabulü arasındaki gelişmeyi anlıyacak bir kafaya sahip değildi.» (1)

Ahmed Cevad Emre bu babdaki mülâhazalarına devamla diyor ki..

(1) a.y.

Evet, Çanakkale

(Baştarafı Orta Sayfada)

rinde de, hayatlarında da gösterdikleri birliğe beslenilen hasret mi ifade ediliyor; yoksa, zevâhiri kurtarmak için riyakârca bir yanaşma mı, bu?.. Ülkelerin güç anlarda, halkın kuvve-i mâneviyelerini yerinde tutmak için bir takım manevralar çevirdikleri yeni bir yol değildir. Bu cümleden olmak üzere, meselâ Stalin'in dahi Alman ordularının Rusya içlerine doğru akması karşısında halkın kuvve-i mâneviyesini takviye edebilmek için kiliseleri açtırıp bizzat kendisinin dahi gitmeye başladığı bilinir ama Amerika'yla ittifak ederek Hitler ordularını yendikten sonra mâbedlere karşı eskiden sahip olduğu komünist hıncını yeniden sergilemekten çekinmemişti.

Şimdi Türkiye'de de, alâyişli bir şekilde Çanakkale zaferinin 63'ncü yıldönümü için nutuklar söyleniyor, mesajlar yayımlanıyor, matbuat ve radyo—televizyon bu hâdiseye mutad hilâfına geniş çapta eğiliyor. Niyet, cemiyete gerçekten de yeni bir ruh nefh etmek midir, yoksa bu tarihî hadisenin özünde meknuz olan yüksek mânadan bir inşaat malzemesi olarak faydalanılmak mı isteniyor?

Eğer samimî bir alâka mevzubahs ise, o zaman Çanakkale, müslümanın ölümünü şehidlik mertebesiyle karşılayacak olan hayat karşılayan hayat düsturlarına lâik düzenin tavırlarını kökünden temizleyip terkedip, yeni bir tavır takınması mutlaka zarurîdir. Bunun için de Truva atının karnında gizlenmiş olarak Anadolu'ya girip Yunan antikitesine dayalı bir dünya görüşünü, Batı felsefesini Türkiye hakim kılan ve sapık zihniyetleri bütün müessese mâna ve müesseseleriyle birlikte rafa kaldırmak gerekir

Böyle bir ayıklamaya varsanız, başımız üstünde yeriniz vardır. Yok, öyle değil de halk kitlelerini temelsiz bir tarih bağlılığıyla ve kuru bir tefahurla, öğünme hissiyle geçici olarak bazı müşterek kıymet hükümleri etrafında perçinlemek isteniliyorsa, bir yeni gizli ihanet daha gizliden gizliye tezgâhlanıyor demektir. Böyle bir zamanda müslüman her zaman ve mekânda olması gerektiğinden daha dikkatli ve şûurlu olmak, başka kendi inancına düşman sistemlerin kıymet hükümlerinin çürüyüşü karşısında kendi inancını geçici olarak malzeme ve payanda olarak kullandırmamaya itina göstermek zorundadır.

Şehid Prof. ***Seyyid KUTUB'un büyük eseri***

FÎZILÂL-İL- KUR'AN

ASRIMIZIN BÜTÜN MES'ELELERİNİ
ÇÖZEN BU ESER
KÜTÜPHANENİZDE BULUNMALIDIR..

Hikmet Yayınları
Klodfarer Cad. Nu: 16/4
Divanyolu — İSTANBUL
Telefon: 22 64 09 — 27 67 32

Avrupa postası Avrupa postası Avrupa postası

Gurbet eller...

• TESBİT

Sadık Özarslan

Bizim eller, ne güzel eller!... Ya yâdeller? Söylemeye lüzûm yok, adı üstünde: Gurbeteller. Ah bizim eller, hayrân olduğum bizim iller!... Vah gurbetelliler. Elin eli... Eloğlunun eli. Yabancının ili. Yabancıdır dini, dili. Yâdeller, tanımadığımız ve tanımadığımız yerler. Bu yerlerde bizimkiler... Bizim ilden yâdellere göçler.

Çok acı ve ağır geldi bana... Televizyonda «*Gurbeteller*» proğramını takîbederken büyük üzüntü ve acı duydum. Dostlarım adına, kardeşlerim adına. İnsanlarım adına ağladım... Hâllerini, kederlerini gördükçe yandım ağladım. Yedisinden yetmişine Anadolu'dan Avrupa'ya göçenler... küçük kızlar, tıfıl oğlanlar ve gençler ağlattı beni! Avupa'nın göbeğinde bile örtüsünü atmayan bacılar, köyden gidip Batı'ya yamanan kızlar ağlattı beni! Osman Efendiler, Hüsmen Efendiler, Ayşe ve Fatma bacılar, Haticeler, Zehrâlar ağlattı beni!... Onların hâlleri, Ahvâli vicdânımı sızlattı; gözlerimden kanlı yaşlar akıttı.

Benim insanım... ve yâdeller. Evvelce benim olan yerler. Ârif Nihad Asya merhûm ne güzel dile getirmiş:

«Bakarsın sen, oysa oturmuş kurulur.
Bir kerre de kaş çattı mı kalbin vurulur.
Evvelce senin olan yerlerde;
Şimdi pasaportun sorulur...»

Herbiri Konya vilâyetimiz kadar olan yerler. O yerlerde bizimkiler... Yâdeller. Yâdellerde dertliler. Dertli olan bizimkiler... Kimisi Dininden uzaklaşmış, kimisi dilinden. Hayatlarından râzı olmayanlar yanında: «Çok memnûnuz ve bu duruma çoktaan râzıyız.» diyenler. Yolda, parkta ve sâir yerlerde eğlenmeye; yalnızlıklarını gidermeye çalışanlar... Aman o çocuklar, ne şeker çocuklar! Ne acı ki; bizden uzaklaşmışlar. Alman mektebinde, Hollanda mektebinde, İsviçre mektebinde onların anlayışlarına uygun olarak okuyorlar. Okuyorlar amma kendilerinden uzaklaşıyorlar... Tarihimizi okur mu bunlar? Coğrafyamızı? Ya lisânımızı? Dînimizden ne haber?

Yâdellerdeki işçilerimiz... Kimisi dönmek istiyor, kimisi hiç dönmemek. Arkasından çok acı bir haber: «Her sene binlerce Müslüman Türk evlâdı, dîn değiştiriyor, tebea değiştiriyor... «Yanlış hatırlamıyorsam proğramda böyle bir kısım da vardı... Binlerce insanımızın yabancılaştığını ilân eden bir kısım. Ne felâket!... Nedense hep getirdiklerine bakıyoruz zavallıların. Döviz getiriyorlar, ceviz getiriyorlar. Pekiyi amma ya götürdükleri? Getirdiklerine mukabil acaba götürdüklerini koruyor mu dersiniz? Mes'elenin bu tarafı üzerinde de ciddiyetle durmak ve çareler aramak şart. Yâdellerde bir milyonun üstünde işçimiz var... Çoluk - çocuğu ile bunların sayısı iki-üç milyonu bulur. Dininden, dilinden, tarihinden uzak yaşayan ve gittikçe de uzaklaşan bu milyonlar, yârın memleketimize döndüklerinde aceb ne yapacaklar? Bize ve bizim olan değerlere nasıl alışacaklar? Bizimle nasıl anlaşıp kaynaşacaklar? Şimdiden düşünmek elzem. Siz düşüne durunuz... Ben, yazımı Âkifimizin mısrâlariyle bitireyim:

«Ağlarım, ağlatamam; hissederim, söyleyemem.
Dili yok kalbimin bundan ne kadar bizarım.»

OKUYUCU POSTASI

● **A. Kadir Akdoğan/BATI ALMANYA:** Gönderdiğiniz emanet gelmiştir. Merak buyurmayınız, teşekkür ederiz, selâmlar.

● **Nedim Özkaya/ BATI ALMANYA:** Uzun ve tafsilâtlı mektubunuza bu sütunda lâyık-ı vechile cevap vermek imkânsızdır. Hattâ, denilebilir ki, sualleriniz için husûsî bir mektup dahi kâfi gelmez. En iyisi siz el'an Almanya'da bulunan Ahmed Selâmi Bey kardeşimize mülâki olarak mes'elelerinizi O'nunla görüşünüz. Biz, tarafımızdan kendisini tam selâhiyeti hâiz bir vekil kabul ediyoruz. Ne söylerse nâmımızadır. Kendisini «**Avrupa Millî Görüş Teşkilâtları**» Başkanı Dr. Yusuf Zeynelabidin'den sorabilirsiniz.

Kısaca, bir—iki cümle söylemek gerekirse, zaman, fitnenin «alev bacayı sarmış» dedirtecek tarzda köpürdüğü bir zamandır. İhtilâfları —çok mecbur kalmadıkça— yazıp çizmeden şahıslarla ve re'sen görüşerek halletmeye taraftarız. Bununla beraber, mezhepsizlik cereyanı hakkındaki mülâhazalarınıza aynen katılmamak mümkün değildir. Aachen Câmiinde böyle bir cereyanın yuvalanmakta bulunduğunun farkındayız. Orada, kendilerini ikaza çalışan kardeşler vardır. Ancak, her yanlışı olanla derhal alâkayı kesmek gerekmez. Düzeltmek imkânı, arada mükâleme devam ettiği müddetçe vardır. Onların «biz, selefiyy-ül mezhebiz» demelerine bakmayınız. Bu, sırf bir aldatmacadan ibarettir. Zira, Sünnî mezheplerin hepsi de esâsen selef itikadı üzeredir. Selef, yani Ashab-ı Kiram Hazerâtı'nın inandıklarından kıl kadar ayrılmış değildirler.

Seyyid Kutub merhum için, vaki itirazınıza gazetemizde evvelce başka vesilelerle cevaplar verilmiştir. Kısacası, O'nun hayatı iki devredir. Bir kimse menfiden müspete döndükten sonra, eski seyyiatı ile O'nu ilzam etmeye kalkışmak İslâm'a aykırıdır.

Ayrıca, size şunu da söyleyelim ki, siz de, bir gazetenin başında olsanız her hafta bütün yazıları tek tek kontrolden geçiremiyeceğiniz gibi geçirseniz dahi her yazarla her mevzuda mutlak bir mutabakat sağlamanız da mümkün olmaz. Zira, bir çok faydalı yazılar yazan bir yazarın belli bir mevzuda yanılması ve yanlışta ısrar etmesi mümkündür. Bu takdirde o yazarı bu yanlıştan dolayı feda edemezseniz bazı şeylere katlanmak mecburiyetinde kalmaz mısınız.

İşte aziz kardeşimiz buna benzer birçok meseleler var ki, bunları Ahmed Selâmi Bey'le konuşunuz. Bu mümkün olmazsa, vatana avdetinizde...

İnsallah.. selâmlar.

● **Hamdi Nalbant/ BATI ALMANYA:** Alâkanıza teşekkürler, selâmlar.

Avrupa için abone şartları

Almanya için: 60 Doyçemark (D.M.)
Avusturya için: 400 Avusturya Şilingi (OSCH)
Belçika için: 800 Belçika Frangı (BRF)
İsviçre için: 60 İsviçre Frangı (FF)
Hollanda için: 60 Hollanda Florini (HELF)

(Altı aylık abone bedeli için herbirinin yarısı)

Avrupa büromuzun başkanı *SEYFİ ŞENOĞLU* adına tesis edilen yeni postaçeki aşağıya çıkarılmıştır. Bundan böyle her türlü havâle Frankfurt'daki bu numaraya yapılmalıdır.

Yeni postaçeki adresimiz aşağıdadır:

SEYFİ ŞENOĞLU
Postcheckkonto Nr: 116655-600
6000 Frankfurt a. M.

Sebil *Avrupa Bürosu*

SEYFİ ŞENOĞLU

Liebig weg 5
6236 Eschborn/Ts.
Telefon: 0 61 96 / 4 54 47

Abone olmak, abone kaydından silinmek veya gazetemize herhangi bir sûrette müracaat etmek isteyen yurt dışındaki kardeşlerimizin evveliyetle adresi yukarıya yazılmış olan Avrupa Büromuza müracaatlarını rica ederiz.

«MENE, TEKEL, FERES!..»

Yahudi tıynetinin, cibilliyetinin gereğini yerine getiriyor...

● KENDİ MUKADDESLERİNE SÂHİB ÇIKMAYANLAR, KENDİ İNANÇLARININ ŞEREF VE HAYSİYETİNİ DÜŞÜNMEYENLER İÇİN TAKDİR TAA EZELDEN BİÇİLMİŞTİR...

LEKE İSLÂMA VURULACAK

Efendim, meselemize girmeden önce tarihî bir menkıbeyi zikredelim. Malûmdur ki, **Topal Timur** Semerkand'dan harekete geçip Anadolu üzerine yürürken, İran'ı da baştan aşağı çiğnemiştir. Halbuki İranlıların meşhur millî şairleri, ünlü Şehnâme destanının sahibi **Firdevsî**, destanında, **İran'ın hiç bir zaman düşman çizmeleri altında çiğnenmiyeceğini»** müjdelemişti! Ama, gerçek, bu müjdeyle hiç de bağdaşmamakta idi. Nitekim, Timur dahi Firdevsî'nin o büyük iddiasındaki tenakuza işaret etmek için Firdevsî'nin türbesine gittiğinde hudutsuz bir tefahurla bir fârisî beyit okur, «başını topraktan kaldır da, İran ellerinin Turan kahramanları elinde ne hale geldiğini bir gör...» der. Ancak eskilerin çok tatbik ettikleri bir usûl olan tefe'ül'e baş vurur, üç ihlâs okuduktan sonra, türbedeki Şehnâme'den rastgele bir sahife açar ki, kocaman bir sahifede tek bir beyit... Beyit değil, adetâ bir kor parçası... Yahut da, Firdevsî'nin ruhaniyetinden savrulmuş bir şamar...

Diyor ki Firdevsî:

«Aslanlar bu çemenzârı terkeyledikte buralarda topal tilkilerin avlandığını görürsün!»

Şu İsrail'in Orta—Doğu'da fink atarak işlediği cinayetler karşısında gayri-ihtiyarî bu tarihî menkıbe canlanır zihnimde... Hele, «efendim, müslümanlar uyuyorlar mı?» diye sahte bir İslâmî kayguyla sual sorup, gerçekte İslâmlığın insana bir şey vermediğini dolaylı olarak anlatmak isteyen, İslâm'ın izzetine halel getirmeyi, leke sürmeyi şiar edinmiş nifak erbâbına karşı söyleyecek biricik söz olarak, Firdevsî'nin Timur'a verdiği kabul olunan bu cevabını hatırlarım.

Evet, İsrail, bir haftadır her tarafı duman ediyor. Filistin gerillalarının İsrail içinde giriştikleri bir sabotaj hareketine misilleme olarak, 1947'lerin Deyr Nassîr katliâmının baş mesulü olan bugünkü İsrail başvekili Menahem Begin'in hükûmeti, aslanların terkeylediği çemenzârda korsanlık ediyor, «yahudi kanının öyle ucuza aktılamıyacağını herkese göstereceğiz» diyerek, binlerce insanın yuvasını başına yıkıyor, çocuk, kadın, ihtiyar demeden binlerce insanı katlediyor.

Adolf Hitler'in yahudilere tatbik ettiği **jenosid** (bir soy veya ırkın toplu imhası) hareketini Hitler'in metodlarından da alçakça bir şekilde sahneye koyuyor.

Burada hemen belirtmeliyiz ki, suçlanacak olan yahudi değildir. Yahudi, tıynetinin, cibilliyetinin gereğini yerine getiriyor. Binlerce yıllık bir vatansızlıktan sonra elde ettiği toprakları geri vermemek için her yolu denemesi kendisi açısından normal bir davranış olduğu gibi; iki bin yıldır devletlerinin yokluğu yüzünden ordularının ve askerî kahramanlarının olmamasının ezikliğini de bu tip hareketlerdeki ucuz ve kolay kahramanlıklarla tatmin etmenin çârelerini arıyor. Samirî'nin altın buzağısına tapınan israilloğullarının yirmi asırdan beri millî varlıklarını, başka milletlerin beyinlerini tağşiş ve iktisadî hayatlarını faiz, ticarî kurnazlık ve hilekârlıklarla ifsâd ederek «fikirde anarşist, iktisadiyatta despot» olmanın imkânlarını elinden çıkarmamak için her yolu zorlayacağına hele kendi mantıkları ve hayat anlayışları açısından normal olarak bakınca; Orta—Doğu'da suçlanacak olanların ilk plânda yahudiler olmaması gerektiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Asıl suçluları tesbit etmek meselesine gelince... Hayır, hayır; İslâm ülkesi sayıldıkları halde, idare mevkilerini bir takım kapitalist, sosyalist, veya sair İslâm—dışı düşünce ve kültür sistemlerinin esiri ve kuklası olmuş kimselere kaptırmış olan ülkelerin idarecî kadroları da suçlu olarak gösterilemez. Suçlu doğrudan doğruya müslümanlardır; hele müslümanlıklarının da şeref ve haysiyetine gölge düşürttükleri için, ayrıca katmerli suçludurlar!

Yoksa, İşin kolayını seçecek olursak Suriye'nin alevî şefi, hem Rus, hem Amerikan uşağı sosyalist Hâfız Esad'dan, moskof entrikalarından ümidini kesmişken kendi milletinin inancına dönecek yerde altına sığınmak için başka himaye kanadları arayıp, bu sefer de Amerikan kuklası durumuna gelen Enver Sedat'tan; Amerikan Merkezî Haberalma Teşkilâtı (CİA) 'den 20 yıldır devamlı olarak milyonlarca dolar maaş alan **Kral Hüseyin'den, Kadzafî'den, Bumedyen'den, Baas'ın Irak kolunda icra'y-ı saltanat eyliyen Hasan el-Bekr'den** yahut da **petro—dolar'larla mest olmuş petrol şeyhlerinden** ne beklenebilir?

Hatırdan çıkartılmasın ki, bu gidişle İsrail karşısında iğdiş edilmiş bütün Orta—doğu kavimleri dünyadaki güç dengelerine bakarak her emr-i vakiyi bir meskenet ruhu içinde sineye çekeceklerdir. Ve, bu tavırlarının İslâmiyetle asla alâkası olmadığı halde, leke, müslümanlığa vurulacaktır!

Binlerce yıl önce, yahudileri Babil'den sürüp büyük bir devlet kuran Buhtunnasır'dan sonra kardeşi Baltazar devleti idaresi altına aldığı zaman da bugünkü gibi bir durum ortaya çıkmıştı. Tarih tekerrür ediyor. Şöyle ki:

Bâbil'de tantanalı bir şölen kurulur. Baltazar, Nabukendnasır? (Buhtunnasır)ın Kudüs'deki Süleyman mâbedinden getirttiği ve kudsiyet izafe olunan taslarla içilen bir içki âlemi tertib eder. Nedimler, dildâneler mest... Ve birden, şölenin icra olunduğu sarayın duvarlarında, bir el esrarlı harflerle bir yazı yazar.

Baltazar dehşet içine düşer, yanılsıları kâhinler ve bilginler de okuyamazlar, falcılar da... Bunun üzerine Danyal Peygamber şölen mahalli olan Saray'a dâvet olunur. **Danyal Abd-i Atik'te** yazıldığına göre, der ki: **Bu eli tanrı göndermiş.. Bu yazı şudur: Mene, Tekel, Feres... «Mene», tanrı senin günlerini saydı ve sona erdirdir. «Tekel» terazide tartıldın ve eksik geldin. «Feres» ülken paylaşılacak demektir.**

Ve... Baltazar o gece öldürülür, ülkesi de Med kralı Dara'nın eline geçer.

Şimdi Orta—Doğu'da olan da budur. Kendi mukaddeslerine sahip çıkamıyanlar, kendi inançlarının şeref ve haysiyetini düşünmeyenler için takdir taa ezelden biçilmiştir. Yıllardan beri olduğu gibi, şimdi de İsrail adım—adım, bir yahudi için binlerce masum insanı katlederek ilerleyecek ama o katledilenlerin koruyucusu durumunda gözüken ülkelerin her birisi güdüm merkezlerinden salınan iplerin sağladığı hareket serbestisi nisbetince hadise karşısında bir iki nâra atıp susacaklardır.

İSRAİL'E GÖNDERİLEN AMERİKAN SİLAHLARI

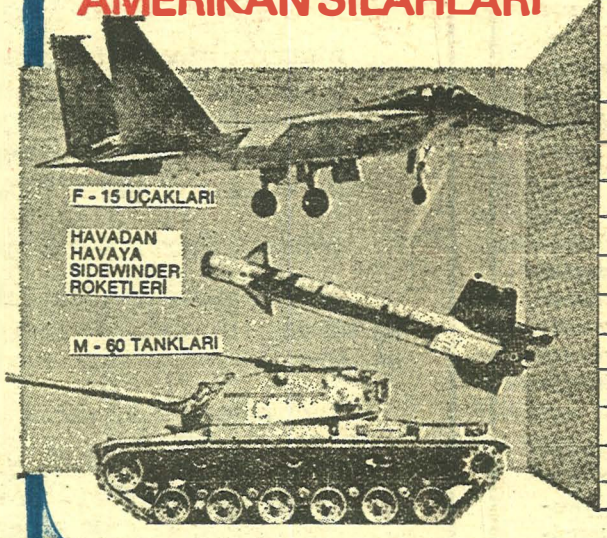

Milyon dolar olarak İsrail'e gönderilen ABD silahları

MALİ YIL	Milyon Dolar
1968	$28.6
1969	72.5
1970	215.9
1971	303.2
1972	192.5
1973	189.9
1974	977.9
1975	656.6
1976	728.7
1977	875.3

Sebil

her şey hak için
Haftalık tarafsız siyâsî edebî tarihî gazete
Sâhib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU
Yıl: 3 Sayı: 117 / Fiyatı BEŞ LİRA
Yazı İşleri Mes'ul Md: RAMAZAN GÜNTAY
İDAREHÂNE: Vilâyet Han Kat 1
Nu 204 207 — İstanbul Tel. 26 38 96
ABONE Yıllık 290 TL 6 aylık 100 TL.
Posta Çekı Numarası 97446
Dizgi: Sebil Mat Baskı: Fazilet Mat.
Umûmî Tevziat: UKAZ

سبيل
الكل في سبيل الحق
جريدة أسبوعية، سياسية مستقلة، تاريخية أدبية
ص.ب ٤٠٨ استانبول - تركيه

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim Historical
Political Literary and Weekly
Representative of Germany
Seyfi ŞENOĞLU
Liebig weg 5
6236 ESCHBORN/Ts.
6000 Frankfurt a.M.
Tel: 06196/45447
Postscheckkonto Nr: 116655-600